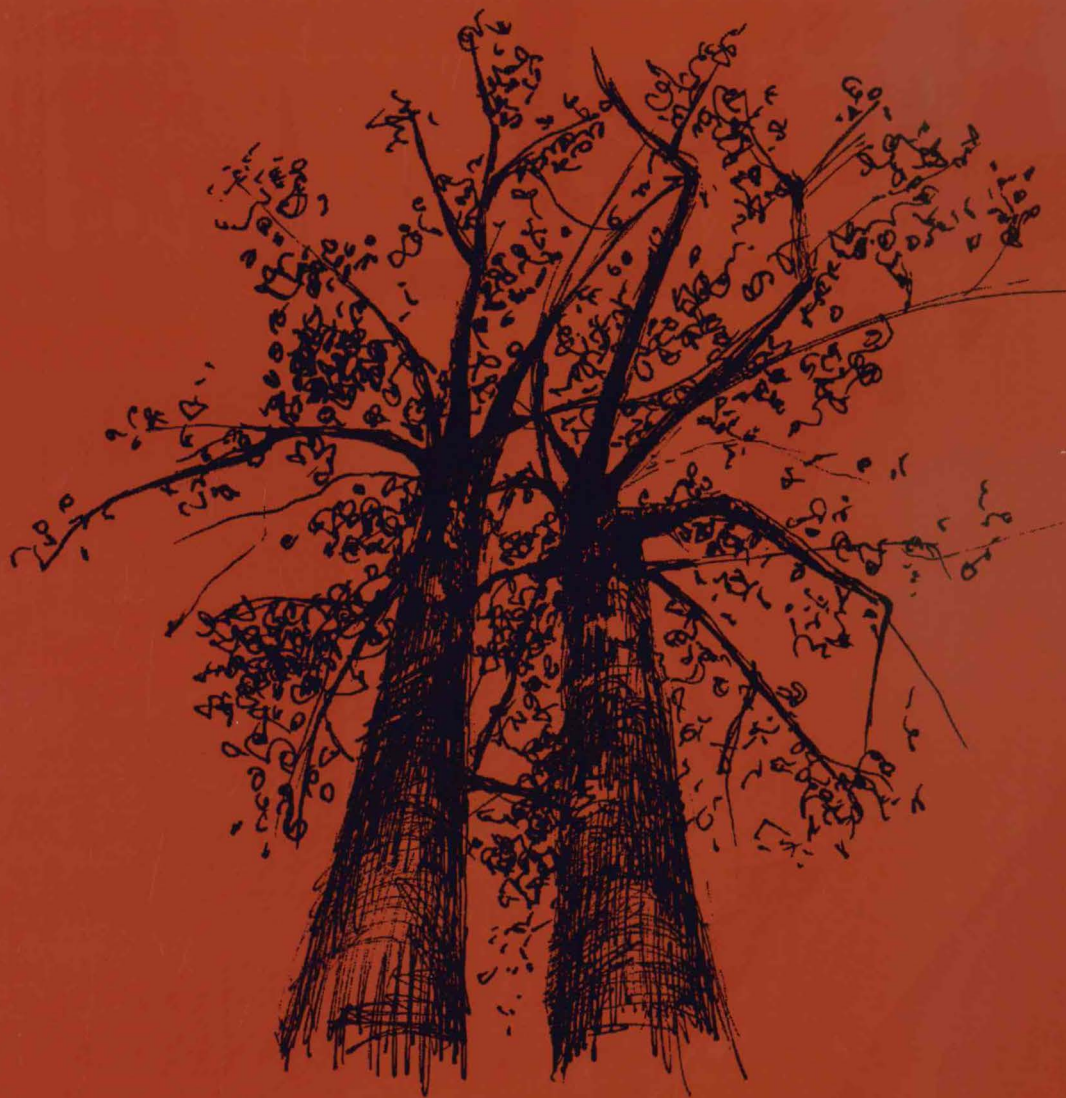

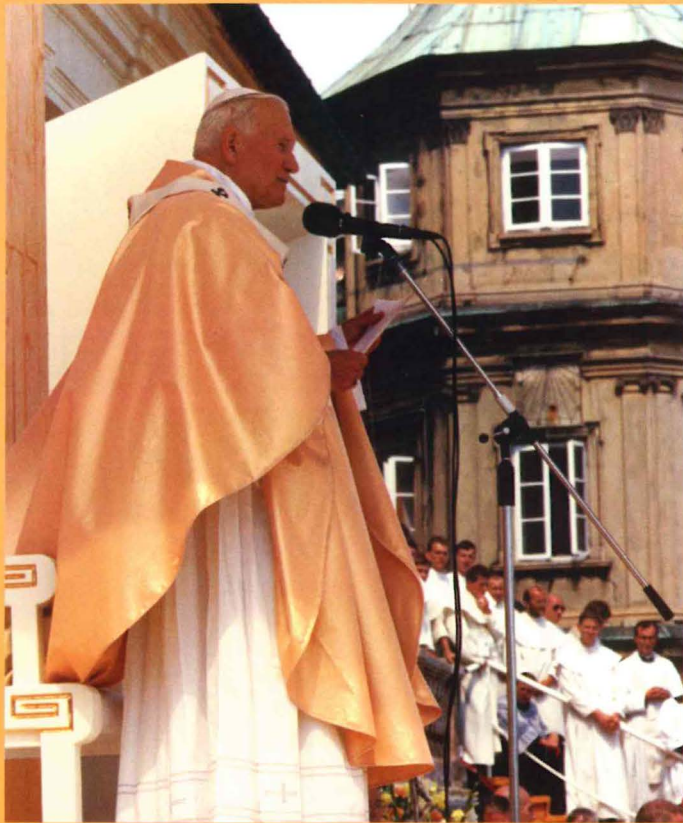
ISSN 1428-3107

RES ACADEMICAE

BIULETYN INFORMACYJNY
AKADEMII IM. JANA DEUGOSZA
W CZĘSTOCHOWIE
3 / 2005

PAPIESKIE PIELGRZYMKI DO CZĘSTOCHOWY

Fotografie z archiwum Kurii Metropolitalnej,
dokumentujące udział Papieża
w VI. Światowym Dniu Młodzieży w Częstochowie,
udostępnione naszej redakcji dzięki życzliwości
Duszpasterza Akademickiego
ks. Andrzeja Przybylskiego.
Fot. L'Osservatore Romano
Citta' del Vaticano
Servizio Fotografico
Arturo Mari

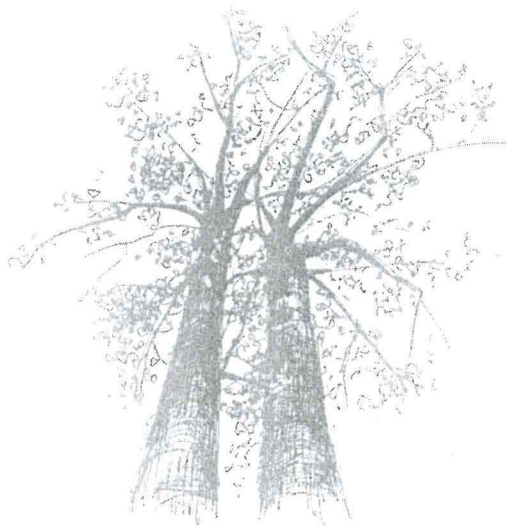
OD REDAKCJI

Choć okres żałoby narodowej po śmierci największego Polaka minął, wyschły łzy, przeistoczone w nadzieje pozostania pod Jego opieką, nie ustał czas wsłuchiwania się w Jego słowa, czytania Jego nauk. W tym numerze będą dwa szczególne bloki, w znakomitej większości wypełniające numer. Jeden – w hołdzie duchowej wielkości Ojca Świętego, drugi – bardziej przyziemny, ale jakże ważki dla losów Akademii – wybory do Władz Uczelni na kadencję 2005–2008 (a może 2009 – wedle projektu ustawy o szkolnictwie wyższym). I oto znalazłam myśl (*Gazeta Wyborcza*, 8 kwietnia 2005 r.) zaczerpniętą z homilii dla świata pracy, wygłoszonej przez Ojca Świętego podczas wizyty w Gdańsku w dniu 12 czerwca 1987 roku. Splata te wątki tak przejrzyście, że nie wymaga komentarza. Zapamiętajmy więc słowa Jana Pawła II i realizujmy Jego nauki przez nadchodzącą kadencję.

„Jeden drugiego brzemiona noście” – to zwięzłe zdanie Apostoła jest inspiracją dla międzyludzkiej i społecznej solidarności. Solidarność – to znaczy: jeden i drugi, a skoro brzemie, to brzemie niesione razem we wspólnocie. A więc nigdy: jeden przeciw drugiemu. Jedni – przeciw drugim. I nigdy „brzemie” dźwigane przez człowieka samotnie. Bez pomocy drugich.

SPIS TREŚCI

SPOŁECZNOŚĆ AKADEMICKA ŻEGNA PAPIEŻA	2
MOJE SPOTKANIA Z PAPIEŻEM	8
WYWIAD MIESIĄCA	10
PAPIESKIE PIELGRZYMKI DO CZĘSTOCHOWY	12
PROROCTWA I ZNAKI NA NIEBIE	14
Z TEKI POEZJI	17
NAJWAŻNIEJSZA TURA WYBORÓW ZA NAMI	18
Z PRAC SENATU	38
Z ŻAŁOBNEJ KARTY	39
BOJOWA ZAPRAWA	40
SPROSTOWANIE	41
DNI OTWARTE	42
TARGI PRACY I EDUKACJI	44
DELEGACJA Z TEKSASU	45
WIOSENNA KUCHNIA CZAROWNIC	46
JAK ODNALEŹĆ SIĘ W GĄSZCZU PRZEPISÓW USTAWY?	47
DO PRZEMYŚLENIA	48
DOROBK INSYTYUTU PLASTYKI	48

Anna Glińska, autorka grafiki
prezentowanej na okładce,
wskazała do niej motto:

*Spoglądać w górę,
sięgać myślą poza granice
widzianego świata...
i wznosić się wyżej... zawsze wyżej*

(Ludwik Pasteur)

SPOŁECZNOŚĆ AKADEMICKA ŻEGNA PAPIEŻA

Paralizującą świat wiadomość o śmierci naszego ukochanego Ojca Świętego media podały w sobotę o 22-ej. Już w niedzielne popołudnie na budynkach Akademii im. Jana Długosza wisiały flagi narodowe z czarną wstęgą na znak żałoby. Na stronie internetowej pojawił się krótki, ale jakże głęboki tekst od JM Rektora prof. dra hab. Janusza Berdowskiego i fotografia Papieża.

Jan Paweł II
1920 – 2005

Na półkach pozostały pełne Twojej mądrości encykliki
i książki, przepelnione ciepłem i miłością,
ulożone w przesłanie dla ludzkości...

My, częstochowscy akademicy
nigdy nie zapomnimy Twych słów Ojcie –
„Tu bije serce Narodu” –
i zapewniamy, że nie pozwolimy, by bić przestało...

Żegnaj...

Rektor, Senat i cała społeczność
Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie

We wtorek, 5 kwietnia, społeczność akademicka zmanifestowała swoje uczucia do Najlepszego Pasterza, włączając się licznie w uroczystości w Katedrze i na Jasnej Górze. Tłumy, nieprzerwane tłumy przez ponad godzinę przemaszerowały po mszy św. w Bazylice Katedralnej, gdzie mszę św. w intencji Ojca Świętego celebrował Arcybiskup Metropolita Częstochowski dr Stanisław Nowak na

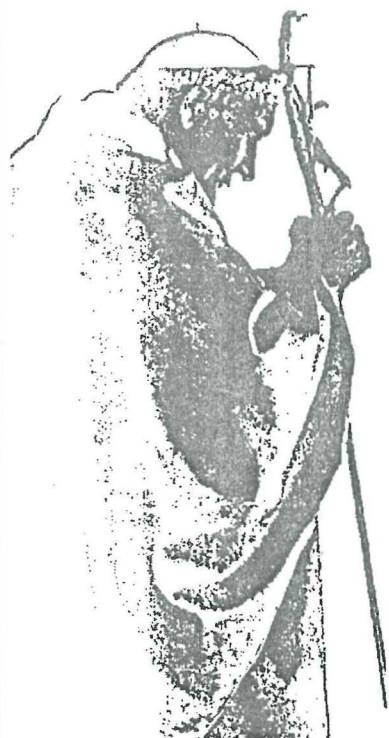
Fot. M. Makowski

Fot. M. Makowski

Jasną Górę, gdzie podczas apelu jasnogórskiego powierzyli duszę Zmarłego Jasnogórskiej Pani. To Jej Ojciec Święty zawierzył, to do Niej odniósł swoje „Totus Tuus”. W czasie procesji panowała niepowtarzalna atmosfera. Moce niebieskie jakby

specjalnie zadbały o ciepły, spokojny wieczór. Mieszkańcy – o szpaler świateł wzdłuż trasy procesji. Mimo późnej pory ze świecami stali ludzie młodzi, rodziny z małymi dziećmi, starsi, inwalidzi. Tłumy szły i szły w przejmującej ciszy, niosąc w dłoniach zapalone świece. A było ich tyle, że chyba Ojciec Święty dostrzegł wielkie światło w swoim nowym domu.

Dnia 2 kwietnia 2005 r. odszedł do Pana wielki Przyjaciel
 środowisk akademickich i młodzieży studenckiej,
 nasz Ojciec

Jan Paweł II

Wszystkich, dla których był Ojcem, Mistrzem, Przyjacielem
 zapraszamy do wspólnej modlitwy
 w dniu 5 kwietnia 2005 r.

Program modlitwy środowiska akademickiego:

- 17.00 Spotkanie studentów pod stołówką Politechniki
 Częstochowskiej
- 17.10 Wspólne przejście do Archikatedry
- 18.00 Msza św. żałobna w intencji Jana Pawła II z udziałem
 Senatów i studentów
- 19.30 Procesja ze świecami z Archikatedry na Jasną Górę
- 21.00 Apel Jasnogórski w intencji Ojca Świętego

*Do wspólnej modlitwy zapraszają Rektorzy
 Politechniki Częstochowskiej i Akademii Jana Długosza
 oraz duszpasterze akademicki*

Fot. A. Pietrzyk

Fot. M. Makowski

Fot. T. Ślusarek

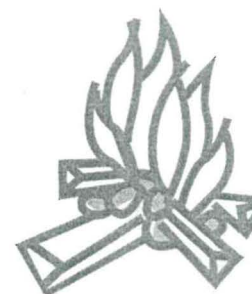
Jak pożegnać górala wszechczasów, pasterza ludzkiej owczarni? Studenci z górskich stron znaleźli szybko odpowiedź na to pytanie i wraz z kolegami z innych regionów Polski zorganizowali nocną watrę w przeddzień pogrzebu w miasteczku akademickim.

Akademicka Watra w ostatnią ziemską noc Ojca Świętego Jana Pawła II

**7 kwietnia 2005 r. (czwartek)
od godz. 21:00 do 24:00
Plac między akademikami
D.S. „Maluch” i D.S. „Bliźniak”**

Górale z Podhala zapalają Watrę – ognisko miłości, przy którym czuwają i wspominają najbliższych. My studenci – górale spod Jasnej Góry chcemy w tę noc wspominać naszego umiłowanego Ojca Jana Pawła II. W noc przed pogrzebem dzieci czuwają przy zmarłym ojcu – My też chcemy przy Nim być. A Ty ???

Powierzyliśmy nasz redakcyjny aparat studentowi V roku kierunku Historia, **Tomkowi Ślusarkowi**, który zamierzał czuwać przy akademickiej watrze tej nocy. Wykorzystaliśmy Jego obecność i poprosiliśmy o relacje.

A.P.: Tomku, jak przebiegło spotkanie?

T.Ś.: Na samym początku chciałbym podziękować redakcji za zaufanie, jakim mnie obdarzyła, mając jednocześnie nadzieję, że wywiązałem się z zadania w sposób satysfakcjonujący. Choć powód spotkania był bardzo smutny, to sam jego przebieg nie był aż tak przygnębiający. Oczywiście domino wało wśród zebranych ogromne skupienie, ale nasze spotkanie nie polegało na cichej kontemplacji śmierci Jana Pawła II przy ognisku. Wręcz przeciwnie. Nad całością czuwał nasz akademicki duszpasterz, ksiądz Andrzej i to on dał znak do rozpalenia naszej watry. W czuwaniu towarzyszył nam chór, wraz z którym wszyscy obecni śpiewali pieśni, zarówno te, których nasz Ojciec Święty bardzo lubił słuchać podczas spotkań z polską młodzieżą, jak np. „Barka”, jak i tą, która, mnie osobiście, najbardziej kojarzy się z Jego osobą, czyli „Abba Ojciec”. Śpiewom towarzyszyło rytmiczne klaskanie, wszyscy trzymając się wspólnie za ręce kołysali się w rytm śpiewu. Momentami trudno było uwierzyć, że zebraliśmy się tam, aby uczestniczyć w Jego pożegnaniu. W chwilach, gdy z głośników płynął głos Jana Pawła II, tym bardziej trudno nam było uwierzyć, że nie ma Go już wśród nas. Jan Paweł II kochał młodzież, młodzież rozśpiewaną. Jestem pewien, że oddając Mu w ten właśnie sposób ostatni hołd uczyniliśmy to najlepiej, jak tylko było można.

Fot. A. Pietrzyk

A.P.: Jesteś mieszkańcem naszego Domu Studenckiego „Skrzat”. Jest tam ponad sześćset lokatorów, młodych ludzi, więc pewnie zwykle jest gwarno, często biesiadnie i rozrywkowo. Ja mieszkam w starej kamienicy, gdzie ze względu na liczną grupę dziatwy i nastolatków, jest na co dzień hałaśliwie. Od niedzieli 3 kwietnia panowała uderzająca cisza. Dopiero piątkowy wieczór nagłośnił podwórko. Widać dziecięce temperamenty nie wytrzymały dłużej skupienia i powagi, ale nawet one uszanowały majestat bolesnego ziemskiego pożegnania z Ojcem Świętym blisko tydzień. A jak atmosfera panowała w akademiku, w całym osiedlu studenckim?

T.Ś.: Tak, jestem mieszkańcem „Skrzata” już od ponad czterech lat i muszę przyznać, że tak szczególnej atmosfery w naszym akademiku, jak i całym osiedlu studenckim, nie przypominam sobie. Nie było mnie w Częstochowie w tragicznym dniu śmierci Ojca Świętego, więc trudno mi powiedzieć, jakie były pierwsze, spontaniczne reakcje studentów na to, co się wydarzyło w Watykanie, ale już od niedzieli 3 kwietnia można było

zaobserwować grupy studentów udające się do kościołów, a szczególnie w kierunku Jasnej Góry, aby pomodlić się za duszę Papieża. Tak już było do dnia pogrzebu Jana Pawła II. Szczególnie licznie zebrała się brać studencka we wtorek przed stołówką Politechniki, aby wziąć udział w marszu do archikatedry na mszę świętą w intencji Ojca Świętego, a następnie Alejami udać się na jasnogórski apel.

W samym akademiku i jego otoczeniu również odczuwało się atmosferę żałoby. Przed wejściem do „Skrzata” wywieszona została flaga narodowa przepasana kirem. W niektórych oknach widoczne były czarne tasiemki na znak żałoby, podobnie udekorowane były samochody stojące na parkingu przed akademikiem. Wiezorami w oknach zapalane były świece. Mieszkańcy akademików, wykorzystując sieć internetową, organizowali spontaniczne akcje mające na celu uczczenie pamięci Jana Pawła II, przekazując sobie informacje za pomocą e-maili, sms-ów, czy też komunikatorów internetowych. Jedną z takich akcji było gaszenie świateł w pokojach w dniu pogrzebu Papieża. Wtedy to niemal w całym osiedlu akademickim, w godzinie śmierci Jana Pawła II, zapano-

wała kilkuminutowa ciemność. Oczywiście nie można pominąć wspomnianego już przeze mnie czuwania przy studenckiej wiatrze.

Jestem pewien, że to szczególne wydarzenie i ta specyficzna, niespotykana zazwyczaj atmosfera domu studenckiego, jaka miała miejsce w tych smutnych dniach, pozostanie w mej pamięci na długie lata.

Nie pokusimy się o szczegółową relację z uroczystości modlitewnych w naszym mieście w tygodniu żałoby i udziale naszych pracowników i studentów. W różnych miejscach: i w czwartek w Katedrze, gdzie Artyści Częstochowy w hołdzie Papieżowi ubogacili swoją obecnością celebrowaną mszę świętą, i w Alei Jana Pawła II, gdzie w odzewie na apel roziskrzono w tysiące świec, i na jasnogórskich błoniach – byliśmy. Już nie przy sztandarze Akademii, ale licznie i w jedność, tak jak cały świat w tych dniach, byliśmy i trwaliśmy w modlitwie.

Kardynał Ratzinger w czasie mszy żałobnej powiedział: „Papież stoi w oknie domu Ojca, patrzy na nas i błogosławi nam”. Ojciec święty był niestrudzony, niezmordowany. Z pewnością w tym oknie stać będzie po wsze czasy i spoglądać będzie na nasze czyny.

Fot. T. Ślusarek

Artyści Częstochowy

Ojcu Świętemu

JANOWI PAWŁOWI II

Msza Święta

w Archikatedrze Świętej Rodziny

Gabriel Faure REQUIEM op. 48

Olga Ksenicz – sopran

Bogdan Makal – baryton

Katarzyna Suska-Zagórska – alt

- Aktorzy Teatru im. A. Mickiewicza w Częstochowie
- Akademicki Chór Politechniki Częstochowskiej „Collegium Cantorum”
- Zespół Wokalny „La musica corale”
- Jasnogórski Zespół Wokalny „Camerata”
- Chór Zespołu Szkół Muzycznych im. M.J. Żebrowskiego

Przygotowanie chórów: Janusz Siadlak, Beata Ciemny,
Przemysław Jeziorowski, Krzysztof Pośpiech

- ORKIESTRA FILHARMONII CZĘSTOCHOWSKIEJ
Dyrygent: Jerzy Swoboda

Czwartek 7 kwietnia 2005 godz. 18.00

AKADEMIA IM. JANA DŁUGOSZA

REKTOR

ul. Waszyngtona 4/8 • 42-200 Częstochowa
tel.: +34 378-41-27, 378-41-28 • fax: +34 378-42-22 • e-mail: rektor@ajd.czest.pl • http://www.ajd.czest.pl

Częstochowa dn. 3 kwietnia 2005 roku

Jego Ekscelencja Arcybiskup Leonardo Sandri Substytut Sekretariatu Stanu w Watykanie

Z ogromnym żalem przyjąłem wiadomość o śmierci Jego Świątobliwości Jana Pawła II. Odszedł od nas najważniejszy z braci naszej światowej Wspólnoty Chrześcijańskiej. Jego strata wypełniła serca żalem i niezym nieutuloną rozpaczą.

Śmierć Jana Pawła II to dla środowiska akademickiego związanego z Akademią im. Jana Długosza w Częstochowie dotkliwy cios. Straciliśmy przyjaciela, nauczyciela i przewodnika, który wytyczał ścieżkę jaką powinniśmy podążać w drodze do Łaski Pana Naszego i życia wiecznego. Odszedł od nas mistrz sztuki jaką jest życie w poszanowaniu uniwersalnych wartości chrześcijańskich.

Pogrążeni w żalobie i żarliwej modlitwie za duszę zmarłego ufamy, że będzie on u boku Zbawiciela naszym gorącym orędownikiem. Będziemy się starać, najlepiej jak tylko potrafimy, czerpać z Jego życia nauki, które zaprowadzą nas do Pana Jezusa Chrystusa. Wyrażam przekonanie, że również na zawsze pozostaną wskazówką dla wszystkich ludzi spragnionych Miłosierdzia Bożego teraz i dla następnych pokoleń młodych Polaków.

W imieniu całej społeczności akademickiej związanej z Akademią im. Jana Długosza w Częstochowie pragnę na ręce Jego Ekscelencji przekazać kondolencje i wyrazy żalu. Łączymy się we wspólnej modlitwie ze wszystkimi chrześcijanami i przyjaciółmi Naszego Drogiego Ojca Świętego Jana Pawła II na całym świecie.

REKTOR

Janusz Bardowski
dr hab. Janusz Bardowski
prof. nadzw. Akademii im. Jana Długosza

*Władze naszej Akademii złożyły wpisy
do ksiąg kondolencyjnych
(fot. M. Makowski)*

MOJE SPOTKANIA Z PAPIEŻEM

Wysokie obcasy w wydaniu z dnia 9 kwietnia zamieściły na okładce młodą kobietę, którą jako małą dziewczynkę w czasie pierwszej wizyty w Częstochowie na ręce wziął Ojciec Święty. Karolinka Grabowska, jak widać na zdjęciu, nie była szczęśliwa, gdy wujek wyrwał ją z objęć mamy i podał Papieżowi. Dziś Karolina, już Stefanowicz, którą za łaską losu ręka Papieża dwukrotnie dotknęła, mówi: „Całe moje życie to był jego pontyfikat. 27 dobrych, spokojnych lat bez żadnego dramatu. Aż dziwne, że wszystko mi się tak udaje” (*Wysokie obcasy*, 9.04.2005, s. 14).

My też mamy swoją „małą dziewczynkę”. Mało kto wie, że Szefowa Działu Współpracy Zagranicznej i Integracji Europejskiej mgr Joanna Kulska, w czasie tej samej wizyty, którą wspomina Karolina, pierwszej wizyty Ojca Świętego w Częstochowie, miała zaszczyt wręczać Papieżowi kwiaty. Miała też szczęście być blisko Papieża kilka razy w czasie Jego pontyfikatu. Poprosiliśmy Ją o wspomnienie tych spotkań.

„W czerwcu 1979 roku, podczas pierwszej pielgrzymki Ojca Świętego Jana Pawła II do Polski, miałam 4,5 roku – tyle, ile mój synek dzisiaj. Pamiętam dobrze siostrę Amatę – naszą wychowawczynię z przedszkola Sióstr Nazaretanek, do którego chodziłam – i pamiętam, że Siostry Nazaretanki robiły wszystko co w ich mocy, żeby dzieciaki z naszego przedszkola mogły podejść jak najbliżej Ojca Świętego podczas Jego wizyty na Jasnej Górze. Jak przez mgłę kojarzę też wielkie czerwone serce z goździków, które widziałam tego dnia wieczorem w Dzienniku (tak się wtedy chyba nazywało główne wydanie wiadomości telewizyjnych). Jeden szczegół zapisał się natomiast w mojej pamięci

Źródło: Ks. M. Maliński, *Podróże apostołskie Jana Pawła II, Rzym 1981*

znacznie mocniej. Pamiętam, że po zakończeniu spotkania z Janem Pawłem II, kiedy wróciłyśmy z mamą na swoje miejsce, trzymałam w ręce bukietek stokrotek, który, jak wynika ze zdjęcia, powinnam była dać Ojcu Świętemu. Odpowiedzi udzieliła oczywiście mama. Bukietek został zatrzymany przez ochronę – zablokowała go dłoń, którą widać na zdjęciu za dłonią Ojca Świętego. Ale zdjęcie pozostało. Wisi dzisiaj w wielkim powiększeniu w naszej

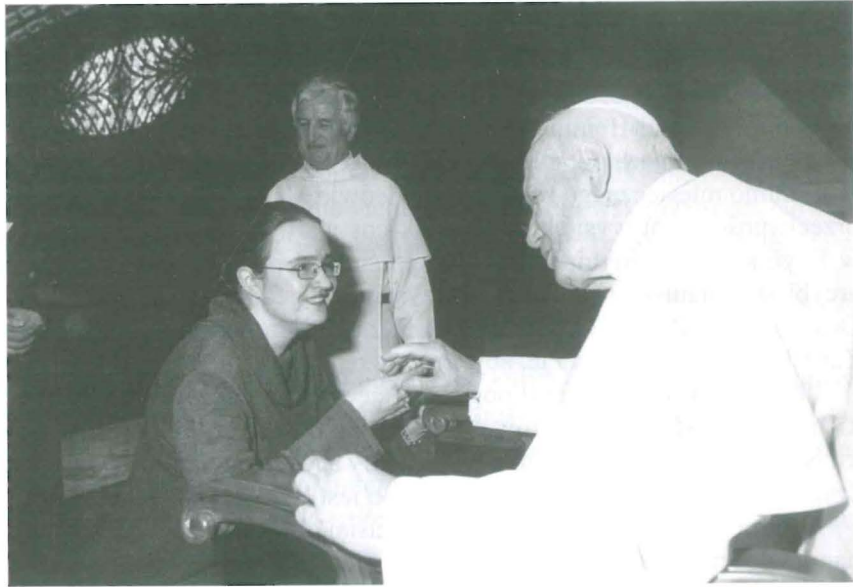
domowej galerii papieskiej. Nie jest to galeria okazała – liczy zaledwie 4 zdjęcia, ale to takie rodzinne miejsce szczególne.

Obok tego wspomnienia z dzieciństwa, uwiecznionego w pierwszej, o ile mi wiadomo, książce autorstwa ks. Mieczysława Malińskiego poświęconej Papieżowi, pozostały te w „formacie watykańskim”, czyli zdjęcia Arturo Mari z różnych spotkań z Janem Pawłem II już w samym Watykanie. Zanim powsta-

ty, Papież odwiedził Polskę jeszcze kilka razy, w tym w 1991 roku z okazji VI Światowego Dnia Młodzieży. Tego, co przeżywalismy wtedy wszyscy w Częstochowie nie trzeba chyba nikomu przypominać – tych rozśpiewanych, entuzjastycznych 2 milionów osób, spośród których wiele kilka nocy spędziło w śpiworach pod gołym niebem na samym środku Alei Najświętszej Marii Panny.

Pierwsze z moich spotkań watykańskich miało miejsce zaledwie 10 miesięcy po tym niezwykłym

wydarzeniu. Wielu młodych ludzi w Polsce – ja byłam wtedy licealistką – chciało jeszcze raz, choć w pewnym stopniu, przeżyć te wspaniałe chwile, które stały się ich udziałem w Częstochowie. Dlatego VII Światowy Dzień Młodzieży obchodzony w Rzymie w Niedzielę Palmową 1992 roku stał się również ich świętem. Kilkudniowa pielgrzymka do Rzymu i audiencja w Sali Klementyńskiej – tej, którą tak dobrze zna obecnie cały świat – dała nam możliwość spotkania z tą ogromną charyz-

zmą i jednocześnie niezwykłym ciepłem, które miał w sobie Papież. Uśmiechnięty, dowcipkujący, otwarty na świat i ludzi. Papież wskazujący swoim podejściem zarówno do tych, którzy należą do Kościoła Rzymsko-Katolickiego, jak i do tych, którzy poza nim pozostają, że rzeczywiście „człowiek jest drogą Kościoła”. Po VII Światowym Dniu Młodzieży miały miejsce następne. Wszystkie potwierdzały fenomen niezwykłych relacji coraz starszego Papieża z coraz młodszymi „młodymi świata”. Chcieli Go słuchać mimo wszystko – mimo coraz bardziej powszechnej mody na relatywizm etyczny, mimo niełatwych zasad, które głosił. Tegoroczny XX Światowy Dzień Młodzieży w Kolonii bez Jego udziału nie będzie już tym samym...

Minęło kilka kolejnych lat. Swoją pracę magisterską na Wydziale Dziennikarstwa i Nauk Politycznych Uniwersytetu Warszawskiego poświęconą Stolicy Apostolskiej broniłam w czerwcu 1999 roku dokładnie w chwili, kiedy Jan Paweł II rozpoczynał kolejną wizytę na Jasnej Górze. O Ojcu Świętym wiedziałam już wtedy nieco więcej niż kilka lat wcześniej. Zagłębienie się w papieskie nauczanie pozwoliło dostrzec Go w nowej perspektywie – nie tylko jako człowieka o wielkim sercu i mocy poruszania tłumów, ale również jako wybitnego intelektualistę, którego pontyfikat był wspaniałą kontynuacją kierunku wytyczonego przez Jana XXIII i Pawła VI. Miałam nadzieję, że uda mi się jeszcze tę wiedzę poszerzyć poprzez rozprawę doktorską dotyczącą działalności papieży soborowych w sferze kultury, bo jak powiedział Jan Paweł II w swoim przemówieniu do UNESCO „(...) człowiek żyje prawdziwie ludzkim życiem dzięki kulturze”.

W maju 2000 roku, który jak wiadomo był rokiem Wielkiego Jubileuszu, wyjechaliśmy do Rzymu z mężem z zamiarem przekonania się, czy możliwe będzie, a jeśli tak, to w jakim zakresie, zgromadzenie materiałów do rozprawy doktorskiej. Obok Bazyliki św. Piotra naszym głównym celem była Papieska Rada ds. Kultury. Sposób, w jaki mnie tam przyjęto był potwierdzeniem tego, że Watykan powoli otwiera się na otaczającą rzeczywistość. Synek, który towarzyszył nam w drodze, miał przyjść na świat za kilka miesięcy. Dzisiaj twierdzi, że on też widział wtedy Papieża, „kiedy mamusia szeroko otworzyła buzię”. W naszej galerii papieskiej na zdjęciu z tego spotkania Arturo Mari uwiecznił tłumy wiwatujące na cześć Jana Pawła II podczas audiencji generalnej na Placu św. Piotra i...mojego męża podwyższonego o wysokość krzesła, na które wszedł, podobnie zresztą jak większość otaczających nas osób. Ja ze względu na swój stan podarowałam sobie chodzenie po krzesłach, w związku z czym pozostaje świadomość, że gdzieś tam jestem i wspomnienie tej zbiorowej euforii, kiedy Ojciec Święty przejeżdżał tak

blisko... I rzeczywiście było w tym zbiorowym przeżyciu coś, o czym mówiło się po śmierci papieża. Każda z osób uczestniczących w spotkaniach z Janem Pawłem II miała wrażenie, że zwraca się On właśnie do niej, błogosławi właśnie ją.

Ten zaledwie kilkudniowy pobyt w Rzymie miał swój wymiar duchowy i naukowy. Oznaczał konkretyzację tematu rozprawy doktorskiej i znalezienie sposobu na dłuższą wizytę w Wiecznym Mieście niezbędną do zebrania znaczącej części materiałów do doktoratu. Tym sposobem było podjęcie próby ubiegania się o stypendium Fundacji Jana Pawła II, na które wyjechałam w listopadzie 2001 roku. W czasie miesięcznego pobytu w Rzymie miało miejsce ostatnie z moich spotkań z Papieżem – to najbliższe i najbardziej osobiste. Tym razem audiencja generalna odbywała się w Auli Pawła VI. Po niej, jak zwykle, o. Konrad Hejmo opiekujący się polskimi pielgrzymami dwoił się i troił, aby umożliwić jak największej grupie spotkanie z Ojcem Świętym. Dla mnie to spotkanie było kolejnym potwierdzeniem, że pomimo miesięcznego rozstania z zaledwie rocznym synkiem i konieczności przewyciężenia wielu przeciwności, mój wysiłek jest jednak coś wart. Mieszkając w czasie stypendium w Domu Polskim w Rzymie (tym samym, do którego po śmierci papieża przenieśli się Jego współpracownicy, w tym arcybiskup Stanisław Dziwisz) i korzystając niejednokrotnie ze zbiorów znajdującego się tam Ośrodka Dokumentacji Pontyfikatu Jana Pawła II, obiecałam sobie, że swój doktorat zadedykuję Ojcu Świętemu. Zabrakło naprawdę niewiele, aby ten cel zrealizować jeszcze za Jego życia.

Kiedy stan Jana Pawła II pogorszył się gwałtownie na początku kwietnia i kiedy dotarła do wszystkich wiadomość o Jego śmierci, nie trzeba było przekonywać dziecka, że nie oglądamy dzisiaj dobranocchi. Nawet przedszkolaki w jakiś szczególny sposób odczuwały powagę tego momentu. „Mamusiu, dlaczego wszyscy tak kochają Papieża?” „Bo jest Wielkim Człowiekiem”.

Nasza galeria papieska ma dla nas dzisiaj nowe znaczenie. Przypomina, że ten Wielki Człowiek żył naprawdę i pozostawił nam do spełnienia ważną misję – misję uczynienia nas samych i tego świata choć odrobinę lepszymi. Wierzę, że jest to możliwe.”

Joanna Kulka

WYWIAD MIESIĄCA

Rozmowa z dr. Ireneuszem Światałą z Instytutu Filologii Obcych

A.P.: W testamencie Jan Paweł II napisał między innymi: „W ciągu dwudziestu z górą lat pełnienia Piotrowej posługi „in medio Ecclesiae” [pośród Kościoła – przyp. Redakcji] doznałem życzliwej i jakże

owocnej współpracy wielu Księża Kardynałów, Arcybiskupów i Biskupów, wielu kapłanów, wielu osób zakonnych – Braci i Sióstr – wreszcie bardzo wielu osób świeckich, ze środowiska kurialnego, ze strony wikariatu Diecezji Rzymskiej oraz spoza tych środowisk.” To jest punkt 5 zapisków z rekolekcji jubileuszowego roku 2000. Ma Pan prawo czuć się ogarnięty wdzięczną pamięcią Ojca Świętego, odnieść te zapiski do własnej osoby. Jak doszło do Pana pracy w kurii rzymskiej?

I.Ś.: W latach 1987–1995 studiowałem filozofię w Papieskim Uniwersytecie na Lateranie. Tam uzyskałem magisterium

i doktorat. Przyjęcie na ten uniwersytet umożliwił mi arcybiskup Edward Nowak, sekretarz Watykanu ds. kanonizacji, wówczas odpowiedzialny za szkolnictwo. W czasie studiów, w dniu corocznej wizyty papieskiej (raz w roku Papież odwiedzał Uniwersytet na Lateranie i spotykał się ze studentami), ks. E. Nowak,

który wiedział, że szukam pracy, by kontynuować studia, poznał mnie z ks. Dziwiszem. Wtedy wikariuszem Rzymu był śp. kardynał Ugo Poletti. Po jakimś czasie, po kilkunastu rozmowach, zaproponowano mi pracę w biurze liturgicznym w Wikariacie Rzymskim. Odpowiadałem za kalendarz liturgiczny dla całych Włoch. W sumie w kurii pracowałem trzy lata (1989 – 1991).

A.P.: Papież zawsze był biskupem Rzymu. Jan Paweł II był 264-tym Papieżem. Ale pierwszym Polakiem na stolicy Piotrowej. Od 455 lat na tronie papieskim zasiadali Włosi. Po raz pierwszy więc chyba Polacy automatycznie za Papieżem weszli – jako zaufane osoby towarzyszące, współpracownicy – do Watykanu, a także do Kurii Rzymskiej. Czy przypomni Pan sobie ilu było Polaków w czasie Pana obecności?

I.Ś.: Za moich czasów w Kurii Rzymskiej (Vicariato di Roma) byłem jedynym Polakiem. W Watykanie, w najbliższym otoczeniu Papieża było kilku, ale bardzo niewielu: ks. ks. Grochowski, Dziwisz, Nowak, polskie siostry, jeden z ceremoniarzy papieskich, którego nazwiska już dziś nie pamiętam. O ile wiem, nie było tam osób świeckich.

A.P.: Czy miał Pan często sposobność osobistych kontaktów z Papieżem? Na jakiej płaszczyźnie?

I.Ś.: Kardynał Poletti średnio raz w tygodniu, w zależności od potrzeb kurii, wysyłał mnie po podpisy. Musiałem stawić się punktualnie o uzgodnionej godzinie, ale niekiedy musiałem czekać długo, by dostać się po podpis. Czasami pisma odbierał ks. Dziwisz. A gdy Papież miał więcej czasu, osobiście wchodziłem do Ojca Świętego, krótko referowałem sprawy i zabierałem podpisane pisma. Te spotkania, to były krótkie robocze rozmowy, bo przecież Papież pracował – mówiąc nieelegancko – w ciągłym kieracie. Nie bez powodu używa się określenia na Watykan „Fabbrica di San Pietro”.

Parę razy byłem na kolacjach i obiadach u Papieża, gdy towarzyszyłem przedstawicielom Kościoła Włoskiego w uzgodnieniach wizyt Papieża w diecezjach. Papież nawet przy posiłkach pracował. (Jadł bardzo mało.) Zapadało wówczas wiele uzgodnień, wsłuchiwał się w problemy dotyczące kurii rzymskiej. Nie zapomnę pierwszego obiadu. Siedziałem na końcu stołu, przejęty, speszony, stremowany bez granic. Byłem przecież pionkiem, zwykłym urzędnikiem w kurii rzymskiej, a tu dostąpiłem zaszczytu dzielenia stołu z Ojcem Świętym. Nic nie mogłoby mi przejść przez gardło, więc nawet nie sięgnąłem po cokolwiek. Po skończonym obiedzie, podczas którego chciałem być niewidoczny i sądziłem, że Papież mnie nie dostrzega, Papież pogroził mi palcem i powiedział: „A ty, to nic nie jadłeś!”. Nic nie uszło uwadze Ojca Świętego.

Dodam też, że kilkanaście razy uczestniczyłem w mszach świętych odprawianych w prywatnej kaplicy Ojca Świętego. Oficjalnie rozmawiałem z Papieżem po włosku, ale zawsze gdy miałem sposobność przejść na język polski, rozmowa nasza przedłużała się, co budziło „zazdrość” świadków spotkań. Mowa polska i Polacy byli Ojcu Świętemu bezgranicznie bliscy.

A.P.: Jak Biskup Rzymu łączył swe obowiązki z godnością namiestnika na stolicy Piotrowej?

I.Ś.: W wielu obowiązkach zastępuje Papieża wikariusz Rzymu. Wszystkie istotniejsze decyzje są oczywiście konsultowane z Papieżem, ale na terenie Watykanu. W czasie mego pobytu funkcję tę pełnił, o czym wspominałem wcześniej, śp. Ugo Poletti, kardynał szalenie odpowiedzialny, wyważony, obdarzony ogromnym zaufaniem Ojca Świętego.

Oczywiście jako Biskup Rzymu Papież celebrował pewne nabożeństwa w Bazylice na Lateranie, które wynikały z przypisanych Mu obowiązków w kalendarzu kościelnym, jak np. w Święto Bożego Ciała. Jako Biskup Rzymu Papież wizytował wszystkie parafie Rzymu. Podczas niektórych pobytów miałem zaszczyt Mu towarzyszyć. Byłem wówczas odpowiedzialny za mitrę, pastorał papieski i inne akcesoria celebry.

A.P.: O Papieżu mówi się „wielki filozof”. Pan jest filozofem z wykształcenia. Czy filozofia łączyła Was w rozmowach?

I.Ś.: Nie, nie było ku temu okazji. Pamiętam jednak pewną rozmowę, gdy Papież zapytał mnie, dlaczego studiuję filozofię. Odpowiedziałem, że jest moją pasją. Wówczas Papież lekko grożąc mi palcem powie-

dział, powtarzając kilkakrotnie: „To zejźd piętro niżej, to zejźd piętro niżej”. Muszę tu wyjaśnić Pani, że piętro niżej niż Wydział Filozofii w Uniwersytecie na Lateranie zlokalizowany był Wydział Teologiczny. Jeszcze kilkakrotnie „wytykał mi” Papież: „O, na księdza nie chcesz się uczyć!”. Może dlatego, gdy rozpocząłem studia doktoranckie z filozofii, rozpocząłem studiowanie teologii. Zaliczyłem pierwszy rok, ale nie wytrzymałem. Skupiłem się na filozofii. W głębi serca, a może umysłu, czuję, że obie te dyscypliny nauki mocno się łączą.

A.P.: Z dziesiątków wypowiedzi wynika nadzieja, że Jego fenomen, niekiedy uświadomiony dopiero po Jego odejściu, zmieni wiele w życiu. Politycznym, społecznym i osobistym. A jak Pan sądzi?

I.Ś.: Sądzę, że nawet Papież nie przeczuwał, jaka będzie reakcja świata na Jego odejście. Manifestacja bólu, żałoby, uwielbienia i hołdu. Boję się jednak, że ludzie skłonni są do spontaniczności, demonstracji, a myślę, że nie o to Papieżowi chodziło. Z pewnością chciałby, by to, co On rozpałił, paliło się ciągle. Ale to już zależy wyłącznie od sumienia każdego z nas.

A.P.: Życzymy sobie, abyśmy potrafili dać świadectwo Jego nauczania.

*Z dr. Ireneuszem Świtałą
wywiad przeprowadziła Anna Pietrzyk*

PAPIESKIE PIELGRZYMKI DO CZĘSTOCHOWY

W czasie ponad dwudziestosześcioletniego pontyfikatu Papież odwiedził Polskę osiem razy. W roku 1979, 1983, 1987, 1991, 1995, 1997, 1999, 2002.

Nie potrafimy przedstawić Czytelnikom mapy Polski z zaznaczonymi miejscami, które Jan Paweł II odwiedził w czasie tych papieskich pielgrzymek do Ojczyzny. Takie opracowania są, ale dziś jeszcze nie w naszej dyspozycji. Ambicją naszą stało się przypomnieć Czytelnikom „Res Academicae” Biuletynu Informacyjnego Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie, wizyty Ojca Świętego w naszym mieście. Ks. Andrzej Przybylski udostępnił zdjęcia z Archiwum Kurii Biskupiej, upamiętniające VI Światowy Dzień Młodzieży.

Rok 1979 – 4 i 5 czerwca – Ojciec Święty ofiarował Jasnogórskiej Pani złotą różę, umieszczoną po prawej stronie cudownego obrazu.

Rok 1983 – 18 i 19 czerwca – Ojciec Święty uczestniczył w uroczystości 600-lecia obecności w jasnogórskim sanktuarium

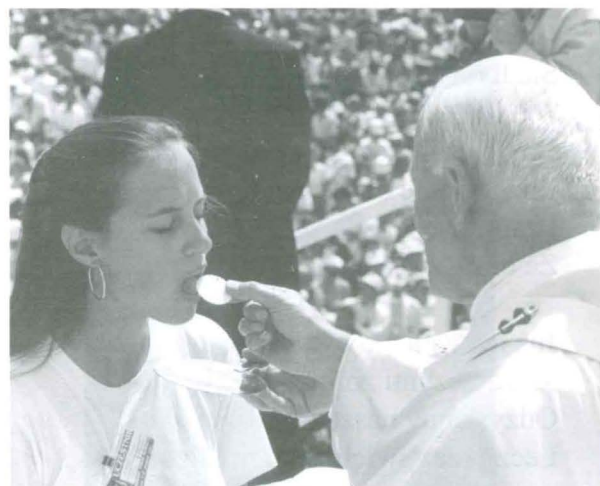
wizerunku Maryi, a jako wotum ocalenia od śmierci złożył, przestrzelony w czasie zamachu na Jego życie w dniu 13 maja 1981 r. na Placu Św. Piotra, pas sutanny.

Rok 1987 – 12 i 13 czerwca – wizyta miała związek z II Kongresem Eucharystycznym.

Rok 1991 – 15 sierpnia – VI Światowy Dzień Młodzieży. W czasie tego pobytu Ojciec Święty przyjął honorowe obywatelstwo naszego miasta.

Rok 1997 – 4 czerwca – kilka godzin modlitwy Papieża przed cudownym obrazem.

Rok 1999 – 17 czerwca – na osobiste życzenia Ojca Świętego pobyt na Jasnej Górze, nie ujęty w programie dwutygodniowej wizyty w Polsce.

Fot. Arturo Mari

PROROCTWA I ZNAKI NA NIEBIE

Od chwili, gdy w numerze 8/2004 przedstawiliśmy naszego astronoma z Instytutu Fizyki dra Bogdana Wszółka i jego pasję, pojawia się jako jeden z bohaterów naszego biuletynu w każdym numerze. Do obecnego wydania przedstawił intrygujący materiał, nawiązujący do życia i śmierci umiłowanego nam Ojca Świętego Jana Pawła II.

PRZEPASANA ŻŁOTĄ SZARFĄ (do Delfiny Potockiej) – Zygmunt Krasiński, czerwiec 1846 roku.

(Wiersz, który przed laty zauważyłem jako mówiący o naszym Papieżu – trochę mnie dziwiło, że nikt ze świata „humanistów” nie zauważył tego dzieła. Nic mi nie wiadomo, aby ktokolwiek przede mną widział ten wiersz Krasińskiego jako zapowiedź tego, co przeżywaliśmy i przeżywamy obecnie dzięki roli, jaką odegrał nasz Papież, a Prorok Boży).

Przepasana złotą szarfą,
Siedmiobarwnej równa tęczy,
Siostró moja, wynidź z harfą,
I niech hymn twój dziś rozdzwięczy!

Pieśnią twoją słodką, cudną,
Spływającą jak woń kwiatu,
Napełń ziemię tę wszechludną,
Dzień radości ogłoś światu!

Z Alpów szczytu, z nieb błękitu
Na odległe zwiastuj końce,
Że już przeszedł czas P r z e d ś w i t u,
Że już całe weszło S ł o Ń c e !

Kojącymi bóle słowa
Krzep nadzieję w ludzie polskim,
Gdyż Namiestnik Chrystusowy
Siadł na tronie apostołskim!

Chylę czoło, dzięki składam,
Rozczulenie oko łzawi,
I zaprawdę ci powiadam,
Że on Matkę naszą zbawi.

Już nie walką o byt krwawą,
Morderczymi zbrojną godły,
Odzyskamy nasze prawo,
Lecz przez święte jego modły.

Przyszły dnie zapowiedziane,
Prawdy ziszczą się odwieczne,
Że nie temu będzie dane
Tu zwycięstwo ostateczne,

Kto, przyznawszy zło do spółki,
Uzbroił się w mur puklerzy,
Otoczył mnogimi pułki –
Ale temu, kto uwierzy.

Napełnioną żółcią czaszę
Wypiliśmy, siostró, do dna
I zbawienie w tym jest nasze,
Przyszłość świeci nam pogodna.

Niechaj gromy Cię nie trwożą,
Srogie burze i zawieje,
Gdyż idziemy z wolą bożą,
Mamy ufność i nadzieję!

Wypłyniemy z ciemnej nocy,
Którą Pan nam zesłał w gniewie;
Tylko czas jest w Jego mocy,
I ostatnich chwil nikt nie wie...

POŚRÓD NIESNASKÓW – Juliusz Słowacki, 1848 rok.

(rzec wielokrotnie nagłośniana w kontekście pontyfikatu Jana Pawła II)

Pośród niesnasków – Pan Bóg uderza
W ogromny dzwon,
Dla Słowiańskiego oto Papieża
Otwarty tron.
Ten przed mieczami tak nie uciecze
Jako ten Włoch,
On śmiało jak Bóg pójdzie na miecze;
Świat mu – to proch.

Twarz jego, słońcem rozpromieniona,
Lampą dla sług,
Za nim rosnące pójda plemiona
W światło – gdzie Bóg.
Na jego pacierz i rozkazanie
Nie tylko lud –
Jeśli rozkaże – to słońce stanie,
Bo moc – to cud.

*

On się już zbliża – rozdawca nowy
Globowych sił,
Cofnie się w żyłach pod jego słowy
Krew naszych żył;
W sercach się zacznie światłości Bożej
Strumienny ruch,
Co myśl pomyśli przezeń, to stworzy,
Bo moc to duch.

A trzebaż mocy, byśmy ten Pański
Dźwignęli świat...
Więc oto idzie – Papież Słowiański,
Ludowy brat...
Oto już leje balsamy świata
Do naszych łon,
Hufiec aniołów – kwiatem umiata
Dla niego tron.
On rozda miłość, jak dziś mocarze
Rozdają broń,
Sakramentalną moc on pokaże,
Świat wzięwszy w dłoń.

*

Gołąb mu słowa – słowem wyleci,
Poniesie wieść,
Nowinę słodką, że Duch już świeci
I ma swą cześć;
Niebo się nad nim – pięknie otworzy
Z obojgu stron,
Bo on na tronie stanął i tworzy
I świat – i tron.

On przez narody uczyni bratnie,
Wydawszy głos,
Że duchy pójda w cele ostatnie
Przez ofiar stos.
Moc mu pomoże sakramentalna
Narodów stu,
Że praca duchów – będzie widzialna
Przed trumną tu.

*

Wszelką z ran świata wyrzuci zgniłość,
Robactwo – gad,
Zdrowie przyniesie – rozpali miłość
I zbawi świat.
Wnętrza kościołów on powymiała,
Oczyści sień,
Boga pokaże w twórczości świata,
Jasno jak dzień.

„A w gwiazdach ręka pisuje Boża” – C.K. Norwid

„Gdy patrzę na Twe niebo, dzieło Twoich
palców, Księżyc i gwiazdy, któreś Ty utwierdził;
czym jest człowiek, że o nim pamiętasz
i czym – syn człowieczy, że się nim zajmujesz?” Psalm 8.

Wielkie rzeczy zachodzące na Ziemi Bóg zdaje się znaczyć na niebie. Z ciekawości i jakby w poczuciu zawodowego obowiązku sprawdziłem czy Bóg nie zechciał jakoś zaznaczyć odejścia swego wielkiego proroka, jakim bez wątpienia był nasz umiłowany Papież. Znalazłem szereg rzeczy, które niekoniecznie muszą być zupełnie przypadkowe. Oto i one:

1. Na początku roku 2005 pojawiła się jasna, widoczna gołym okiem, kometa (Machholtz). Jasne komety zawsze były traktowane jako znaki wielkich wydarzeń na bliską przyszłość.

*Kometa C/2004 Q2 (Machholz) sfotografowana 7 stycznia 2005 r. o godz. 23.15 przez B. Wszółka.
Kometa jawi się jako rozmyta plamka w pobliżu Plejad*

2. W dniu 2 kwietnia 2005 roku Księżyc osiągnął fazę ostatniej kwadry. W tymże dniu dwie najjaśniejsze planety nieba, Jowisz i Wenus, znajdowały się w idealnej opozycji.
3. 2 kwietnia o godzinie 21:37 na południowo zachodnim niebie oglądanym z Watykanu zaszły ostatnie gwiazdy gwiazdozbioru Gołębia. Jednocześnie, na niebie wschodnim, dokończył właśnie wschodzić gwiazdozbiór Panny – w chwili śmierci cały gwiazdozbiór Panny już był nad horyzontem.
4. W dniu pogrzebu Karola Wojtyły, czyli w piątek 8 kwietnia, miało miejsce zjawisko zaćmienia Słońca (było widoczne na półkuli zachodniej).

dr Bogdan Wszółek

Z TEKI POEZJI

Publikujemy dziś wiersz wręczony przez Jana Pawła II ks. Kardynałowi Józefowi Glempowi w czasie pobytu w Rzymie wiosną 1986 r.

Tekst, rozpowszechniany także nieoficjalnie – taki właśnie stary dokument dotarł do Redakcji – opatrzony był wzmianką historyczną: Grupa górali z Zakopanego, udająca się w roku 1985 z pielgrzymką do Rzymu, przywiozła w darze Ojcu Świętemu małą sosenkę. Papież kazał zasadzić sosenkę w ogrodzie Watykanu z intencją, aby popatrzeć na nią, gdyż przypomni Mu rodzinne strony. Mimo starannej opieki sosienka zaczęła usychać.

Do sosny polskiej

Gdzie winnice, gdzie wonne pomarańcze rosną,
Ty domowy mój prostaku, zakopiańska sosno,
Od matki, od sióstr oderwana rodu,
Stoisz sieroto pośród cudzego ogrodu.

Jakże tu miłym gościem jesteś memu oku,
Bowiem oboje doświadczamy jednego wyroku.
I mnie także przeniosła pielgrzymka daleka,
I mnie w cudzej ziemi czas życia ucieka.

Czemuż, choć cię starania cudze otoczyły,
Nie rozwinęłaś wzrostu, utraciłaś siły?
Masz tutaj wcześniej słońce i rosy wiośniane,
A przecież tve gałązki bledną pochylane.

Więdziesz sosenko!

Usychasz smutna wśród światowej płaszczyzny,
Nie ma dla ciebie tu życia, bo nie ma Ojczyzny!
Drzewo wierne!

Drzewo wierne... nie zniesiesz wygnania, tęsknoty,
Jeszcze trochę jesiennej i zimowej słoty,

A padniesz martwa!

Obca ziemia cię pogrzebie.

Drzewo moje!

Czy będę szczęśliwszy od ciebie?

W wersji, która dotarła do Redakcji autorem wiersza był Jan Paweł II. Jakież było nasze zdziwienie, gdy zobaczyliśmy ten sam wiersz w Tygodniku „Niedziela” Nr 17 z 24 kwietnia 2005 roku s. 21. Nie tylko tekst, ale i nuty, które dopisał Józef Czyż, polski kompozytor tworzący wśród nowojorskiej Polonii. W dopisku od Redakcji wskazano na Stefana Witwickiego jako autora tekstu. Tę informację potwierdziliśmy dzięki życzliwości koleżanki z Działu Informacji Naukowej Biblioteki Głównej. W pracy „Literatura Polska. Przewodnik encyklopedyczny. Tom II” (Wydawnictwo Naukowe, Warszawa 1985) jest jeszcze jedna ciekawostka – autorstwo tego wiersza przypisywano Adamowi Mickiewiczowi.

Tym niemniej wiersz, który opublikowany został w podręczniku szkolnym już w 1906 r. tak bardzo oddaje niewątpliwą tęsknotę za Ojczyzną i jej krajobrazem, że mimo wyjaśnienia pomyłki, publikujemy go, by uświadomić przeżycia Ojca Świętego, który przez blisko 27 lat pontyfikatu zaledwie osiem razy mógł nacieszyć oczy widokiem polskich sosen.

Mam nadzieję, że ten wiersz sprowokuje spotkania z poezją Ojca Świętego. Liczymy w tym względzie na studentów kierunku Filologii Polskiej.

NAJWAŻNIEJSZA TURA WYBORÓW ZA NAMI

Nie trzeba ukrywać, że wybór nowego rektora trzyma w napięciu całą społeczność akademicką. Będzie zarządzać Akademią przez najbliższe trzy lata, a może cztery, jeśli dojdzie do zatwierdzenia ustawy o szkolnictwie wyższym. Zawierzyliśmy naszym elektorom, wybranym w dniu 5 i 6 kwietnia i czekaliśmy na prezentację kandydatów.

**SKŁAD UCZELNIANEGO KOLEGIUM ELEKTORÓW
na kadencję 01.09.2005 – 31.08.2008**

Wydział Filologiczno-Historyczny

prof. dr hab. T. Dubicki
prof. dr hab. T. Srogosz
prof. dr hab. E. Hurnik
ks. prof. dr hab. J. Związek
prof. dr hab. P. Stawiński

dr M. Kulesza
dr B. Urbanowicz
dr J. Ławnikowska-Koper

Wydział Matematyczno-Przyrodniczy

prof. dr hab. Z. Bąk
prof. dr hab. J. Povstenko
prof. dr hab. J. Wilsz
prof. dr hab. P. Kurcok
prof. dr hab. M. Wieczorek

dr T. Kostrzewski
dr T. Girek
dr P. Brągiel

Studenci

p. P. Urbaniak – II Administracja
p. A. Płomiński – III Historia
p. M. Kurzyk – II ZiM

p. M. Drobny – II Edukacja tech.-inf.
p. M. Klecha – III Chemia
p. I. Szkopińska – V Fizyka

Wydział Pedagogiczny

prof. dr hab. A. Rosół
prof. dr hab. H. Piliś
prof. dr hab. J. Żuraw
prof. dr hab. J. Suchmiel
prof. dr hab. K. Rędziński

mgr J. Górna
dr R. Mischczyński
dr Z. Wieczorek

Wydział Wychowania Artystycznego

prof. E. Józefowski
prof. J. Kweclich
prof. G. Banaszkiwicz
prof. J. Pichura
prof. L. Grądzman

ad. K. Szwajkowska
ad. M. Zagórski
dr J. Piwowarski

Studenci

p. M. Rokita – IV Ped.op.res.
p. T. Haura – II Ped.op.res.

p. W. Jaworska – V Wych. muz
p. J. Jakubowski – V Wych. plast.

Studium Nauki Języków Obcych

mgr A. Wątroba

Studium Wychowania Fizycznego i Sportu

mgr W. Mroczek

Biblioteka

mgr A. Raczyńska

Prac. nauk.-tech. i Wydawnictwo

mgr J. Krasowski

Administracja+Obsługa

p. T. Klimek, p. G. Turek

Fot. M. Makowski

Fot. A. Pietrzyk

**Kolegium Elektorów Wydziału Matematyczno-Przyrodniczego
na kadencję 01 IX 2005 r. – 31 VIII 2008 r.**

Samodzielni pracownicy nauki

1. prof. dr hab. Jolanta Wilsz
2. prof. dr hab. Zygmunt Bąk
3. prof. dr hab. Ivan Kityk
4. prof. dr hab. Jerzy Pisarek
5. prof. dr hab. Oleg Tikhonenko
6. prof. dr hab. Piotr Kurcok
7. prof. dr hab. Jurij Povstenko
8. prof. dr hab. Zdzisław Stępień
9. prof. dr hab. Jacek Kasperczyk
10. prof. dr hab. Wiesława Kudelska
11. prof. dr hab. Michał Wieczorek

Studenci

1. p. Magdalena Klecha – III Chemia
2. p. Marek Drobny – II Edukacja tech.-inf.
3. p. Adrian Pilśniak – V Ochr. środow.
4. p. Michał Lorek – V Ochr. środow.
5. p. Marcin Zajęc – I Edukacja tech.-inf.

Pozostali nauczyciele

1. dr Tadeusz Kostrzewski
2. dr Mirosław Kurkowski
3. dr Piotr Brągiel
4. dr Alina Gil
5. dr Janusz Kapuśniak
6. dr Piotr Smok
7. dr Tomasz Girek

Nienauczyciele

1. mgr Jolanta Rezek
2. mgr Rafał Miedziński

**Kolegium Elektorów Wydziału Filologiczno-Historycznego
na kadencję 01 IX 2005 r. – 31 VIII 2008 r.**

Samodzielni pracownicy nauki

1. prof. dr hab. Paweł Płusa
2. prof. dr hab. Bartłomiej Szyndler
3. prof. dr hab. Marek Cetwiński
4. prof. dr hab. Dariusz Złotkowski
5. prof. dr hab. Tadeusz Srogosz
6. prof. dr hab. Józef Budzyński
7. prof. dr hab. Ryszard Szwed
8. prof. dr hab. Jan Walczak
9. prof. dr hab. Elżbieta Hurnik
10. prof. dr hab. Tadeusz Dubicki
11. ks. prof. dr hab. Jan Związek

Studenci

1. p. Piotr Urbaniak – II Administracja
2. p. Arkadiusz Płomiński – III Historia
3. p. Marcin Kurzyk – II ZiM
4. p. Sebastian Wewiór – III Fil.pol.
5. p. Artur Polak – I Historia

Pozostali nauczyciele

1. dr Jerzy Mizgalski
2. dr Robert Szwed
3. dr Waldemar Palus
4. dr Grażyna Pietruszewska-Kobiela
5. dr Anna Odrzywolska-Kidawa
6. dr Robert Majzner
7. dr Krzysztof Czajkowski

Nienauczyciele

1. p. Iwona Jata
2. p. Alina Raszewska

**Kolegium Elektorów Wydziału Pedagogicznego
na kadencję 01 IX 2005 r. – 31 VIII 2008 r.**

Samodzielni pracownicy nauki

1. prof. dr hab. Wiesław Pilis
2. prof. dr hab. Kazimierz Rędziński
3. prof. dr hab. Jarosław Jagieła
4. prof. dr hab. Wanda Grelowska
5. prof. dr hab. Jolanta Szempruch
6. prof. dr hab. Ryszard Pluta
7. prof. dr hab. Henryk Piluś
8. prof. dr hab. Jolanta Karbowniczek
9. prof. dr hab. Józef Żuraw
10. prof. dr hab. Adam Rosół
11. prof. dr hab. Jadwiga Suchmiel

Studenci

1. p. Marta Rokita – IV Ped. op.res.
2. p. Iwona Olszówka – V Ped.n.pocz.
3. p. Piotr Kaczmarek – I Ped.
4. p. Sylwia Dzielawa – III Ped. z wf
5. p. Tomasz Haura II – Ped.op.res.

Pozostali nauczyciele

1. dr Ryszard Miszczyński
2. mgr Joanna Górna
3. mgr Anna Baniasiak
4. mgr Waław Baczyński
5. dr Gertruda Wieczorek
6. dr Anna Pękala
7. dr Zbigniew Wieczorek

Nienauczyciele

1. p. Konrad Grabara
2. mgr Mariola Nawojaska

**Kolegium Elektorów Wydziału Wychowania Artystycznego
na kadencję 01 IX 2005 r. – 31 VIII 2008 r.**

Samodzielni pracownicy nauki

1. prof. Gabriela Szendzielosz
2. prof. Grzegorz Banaszkiwicz
3. prof. Ludomira Grądzman
4. prof. Marian Jarzemski
5. prof. Alojzy Gryt
6. prof. Eugeniusz Józefowski
7. prof. Joachim Pichura
8. prof. Andrzej Desperak
9. prof. Zdzisław Żmudziński
10. prof. Jarosław Kweclich
11. prof. Jan Jazownik

Pozostali nauczyciele

1. ad. Ewa Kozłowska
2. mgr Edmund Muc
3. dr Jerzy Piwowarski
4. dr Marta Popowska
5. ad. Maciej Zagórski
6. mgr Małgorzata Kaniowska
7. ad. Krystyna Sz wajkowska

Nienauczyciele

1. p. Marcin Wieczorek
2. p. Adam Domowicz

Studenci

1. p. Karol Suchcicki – IV Wych. muz.
2. p. Jakub Jakubowski – V Wych. plast.
3. p. Wioletta Jaworska – V Wych. muz.
4. p. Julia Promnik – II Wych. plast.
5. p. Maksymilian Skolik – I Wych. plast.

Do Komisji Wyborczej wpłynęła jedna kandydatura – dotychczasowego Rektora, prof. dr. hab. Janusza Berdowskiego.

Na zebraniu przedwyborczym w dniu 13 kwietnia powiedział do licznie zebranych zarówno o sukcesach mijającej kadencji, jak i o problemach. Przedstawił też zamierzenia na nadchodzącą kadencję i koncepcje polityki w zarządzaniu naszą Akademią.

**Panie Przewodniczący!
Pracownicy i Studenci naszej Uczelni!
Szanowni Państwo!**

Dzisiejsze spotkanie odbywa się w atmosferze wydarzeń i przeżyć całego narodu i każdego Polaka z osobna, jakie miały miejsce w okresie ostatnich dwu tygodni, gdy wszystkie sprawy doczesne zeszyły na drugi plan i stały się mało istotne.

Obecne wybory są pierwszymi w Akademii im. Jana Długosza, wyrażam w związku z tym nadzieję, że nie tylko przebiegną sprawnie i w poczuciu

odpowiedzialności za przyszłe losy uczelni, ale ich wyniki będą adekwatne do nowej nazwy. Wybory stanowią okazję do dokonania podsumowania osiągnięć, analizy przyczyn potknięć, przeglądu możliwości, wytyczenia celów i określenia dróg dalszego rozwoju uczelni.

Wybory te są także pierwszymi od momentu wejścia Polski do UE, co także wielopłaszczyznowo skutkuje w sferze stawianych wymogów i przyszłego rozwoju szkolnictwa wyższego.

Ponieważ daliście mi Państwo możliwość współkierowania naszą Uczelnią od blisko 3 lat, więc jej sukcesy są także moimi sukcesami, a sukcesów w ciągu tego okresu było wiele. Niektóre z nich są wręcz spektakularne.

Niewątpliwie najważniejszym osiągnięciem mijającej kadencji jest zmiana nazwy Uczelni.

Dzień 1 października 2004 roku zapisał się w historii naszej Uczelni na trwałe jako dzień szczególnie doniosły. Decyzją Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz Sejmu i Senatu staliśmy się **Akademią im. Jana Długosza!**

Zmieniła się nie tylko nazwa Uczelni, ale także jej status na tle szkolnictwa wyższego w Polsce oraz jej umocowanie prawne – gdyż od tej pory podstawą jej istnienia stał się najwyższy akt prawny Rzeczypospolitej Polskiej – ustawa sejmowa.

Jestem szczególnie rad, że mogłem jako rektor przy poparciu Senatu oraz całej społeczności akademickiej przeprowadzić naszą Uczelnię przez bardzo trudny okres i że osiągnęliśmy wytyczony cel.

Inaugurując nowy rok akademicki 2004/2005 rozpoczęliśmy tworzyć nowy rozdział dziejów naszej Uczelni.

Patrząc w przeszłość trudno nie docenić osiągnięć środowiska akademickiego związanego z WSP. Przez trzydzieści cztery lata z niewielkiej szkoły wyższej, którą była w swych początkach, urosła do rangi znaczącego ośrodka akademickiego, który pod względem wielkości zajmuje drugie miejsce w Województwie Śląskim spośród uczelni humanistycznych. Podsumowując jej dotychczasowe dokonania należy zwrócić uwagę na wielokrotny wzrost liczby pracowników naukowo-dydaktycznych, wysoki poziom badań naukowych i procesu kształcenia, unowocześnienie aparatury badawczej, ilość wydawanych publikacji czy rozbudowę bazy lokalowej.

Gdy oblicze zjednoczonej Europy tak bardzo się zmieniło, my także zmieniliśmy nasz status przyjmując nazwę – **Akademia**. Wychodząc naprzeciw potrzebom współczesnego rynku pracy, poszerzamy sukcesywnie ofertę edukacyjną o kierunki odległe od pedagogiki, albowiem nowa nazwa Uczelni posiada znacznie szerszą formułę niż dotychczasowa.

Przypomnieć jednakże w tym miejscu należy, że Akademia to nie tylko nowa nazwa Uczelni – **To musi być nowa jej jakość!** – tego wszyscy od nas oczekują.

Teraz przedstawię Państwu kolejno najważniejsze osiągnięcia oraz program działań na przyszłość w poszczególnych dziedzinach działalności Uczelni.

DYDAKTYKA

Działalność dydaktyczna Uczelni jest, obok naukowej, jej podstawową misją. W okresie obecnej kadencji włożyliśmy duży wysiłek w rozwój tej działalności, głównie w umocnienie już istniejących i powstawanie nowych kierunków kształcenia na różnych typach studiów. W roku 2002 kształciliśmy studentów na 8 kierunkach magisterskich i 7 licencjackich, a obecnie kształcimy na 17 kierunkach studiów – 9 magisterskich i 8 licencjackich. Warto podkreślić, że po raz pierwszy od tego roku akademickiego uruchomiliśmy naukę na kierunkach politologia i instrumentalistyka, natomiast kierunek informatyka został podniesiony do poziomu magisterskiego.

Podjęto starania o uruchomienie dalszych 5 nowych kierunków: ekonomii, malarstwa, grafiki, filozofii i wychowania fizycznego. Warto także zwrócić uwagę, że w dalszej perspektywie są planowane takie nowe kierunki jak: biologia, dziennikarstwo, socjologia, europeistyka, filologia rosyjska oraz dalsze nowe specjalności.

W ofercie kształcenia nie tylko jest istotna ilość kierunków (które staramy się dostosowywać do zmieniających się potrzeb rynku pracy), ale i jakość kształcenia. Odbiciem jej są oceny zespołów kontrolnych Państwowej Komisji Akredytacyjnej. Przykrą niespodzianką stanowił fakt, że po kontrolach przeprowadzonych w 2002 roku w naszej uczelni przez komisje PKA trzy kierunki kształcenia uzyskały oceny warunkowe, a jeden negatywną, gdyż nie spełniały one standardów kadrowych ani też programo-

Fot. M. Makowski

wych. Skutkiem tych zaniedbań była także kara finansowa, gdyż zgodnie ze stosowanym przez MENiS algorytmem straciliśmy w dotacji na 2004 rok 3% budżetu – co stanowiło kwotę ponad 800 tys. zł.

Ogromnych wysiłków i wielu zabiegów wymagało od władz Uczelni, Wydziałów i Instytutów opracowanie programów naprawczych, by obronić istnienie kierunków studiów i uzyskać oceny pozytywne!

Dopiero po uzyskaniu wszystkich – tzn. 4 ocen pozytywnych mogliśmy w czerwcu 2004 roku ponownie przedstawić w Sejmie wniosek o zmianę nazwy uczelni z WSP na AJD.

Do chwili obecnej dziewięć kierunków kształcenia uzyskało ocenę pozytywną, a jeden negatywną. Na dwu kolejnych kierunkach należy spodziewać się komisji oceniających PKA jeszcze przed wakacjami.

Rozszerzona została oferta kształcenia w formie studiów podyplomowych. Obecnie działa 21 kierunków studiów podyplomowych, na których kształci się ok. 1150 słuchaczy. Wszystkich kierunków studiów podyplomowych posiadamy ponad 50. Istnieje potrzeba dalszego ich rozwoju w powiązaniu z wprowadzoną w szkolnictwie reformą oświaty oraz oczekiwaniami społecznymi. Należy dążyć, aby w tym zakresie zacieśnić współpracę z Wojewódzkim Ośrodkiem Metodycznym, z którym mamy podpisaną odpowiednią umowę.

Spśród wielu podstawowych zadań dotyczących dydaktyki, które uważam za konieczne do zrealizowania, pragnę zwrócić uwagę na kilka najważniejszych z nich:

- Uzyskanie pozytywnych ocen od PKA dla wszystkich kierunków kształcenia w Uczelni;
- Realizację procesu bolońskiego w Uczelni;
- Wprowadzenie Europejskiego Systemu Punktów Kredytowych ECTS, a więc tym samym elastycznych programów studiowania na wszystkich kierunkach kształcenia;
- Wdrożenie kształcenia dwuprzedmiotowego nauczycieli zgodnie ze standardami opracowanymi przez MENiS;
- Dalszy rozwój kształcenia wielokierunkowego;
- Opracowanie programu „Pierwsza praca”;
- Powstawanie nowych kierunków i specjalności kształcenia;
- Usilne dążenie do przekształcania kierunków 3-letnich w 5-letnie magisterskie (przypomnę, że mamy 8 kierunków licencjackich);
- Dostosowywanie oferowanych programów kształcenia i formy studiów do potrzeb rynku i oczekiwań potencjalnych studentów. Musimy być konkurencyjni i elastyczni;
- Tworzenie nowych pracowni językowych i multimedialnych;
- Wzmocnienie merytoryczne, organizacyjne i aparaturowe SNJO.

STUDENCI

Zmiana liczby kształconych w naszej Uczelni studentów w ciągu ostatnich 3 lat przedstawia się następująco:

1996/1997	3068	+	5685	+	431	=	9184
2001/2002	5181	+	9407	+	2264	=	16852
2004/2005	6038	+	5096	+	1144	=	12278
	+17%		-46%		-50%		-27%

[Od Redakcji: w ostatnim wierszu wykazane są procentowe zmiany liczby studentów w roku akademickim 2004/2005 w stosunku do roku 2001/2002].

Tendencja spadkowa ilości studentów kształconych w naszej Uczelni w systemie studiów zaocznych i podyplomowych rozpoczęła się od roku 2002 – podobnie jak w skali ogólnopolskiej. Jako najważniejsze przyczyny tego zjawiska podaje się:

- niekorzystne tendencje demograficzne,
- bariery ekonomiczne (pauperyzacja) i świadomościowe społeczeństwa,

- bariery rynku pracy,
- malejące zapotrzebowanie na wszechstronnie wykształconych absolwentów uczelni,
- narastającą konkurencyjność ze strony szkół prywatnych, a ostatnio także uczelni zagranicznych,
- rozwój nowych substytucyjnych form edukacji np.: kursów, szkoleń, edukacji wirtualnej.

W naszej Uczelni doszły do tego jeszcze inne istotne przyczyny związane z kontrolami PKA i tak:

- w wyniku dostosowania do standardów określonych przez MENiS musiano zmniejszyć ilość studentów przyjmowanych na poszczególne kierunki studiów zaocznych np. : pedagogikę, filologię obce,
- na skutek podniesienia standardów kształcenia na studiach zaocznych musiano podwoić ilość godzin zajęć – a więc także zjazdów, zaliczeń i egzaminów. Część studentów tego nie zaakceptowała i zrezygnowała ze studiów.

Znaczne zmniejszenie ilości studentów zaocznych i podyplomowych spowodowało zmniejszenie wpływów własnych z działalności dydaktycznej Uczelni – do sprawy tej powrócę później przy okazji omawiania finansów Uczelni.

Co się tyczy relacji władz uczelni z przedstawicielami studentów należy stwierdzić, że w ciągu ostatniej kadencji wytworzyły się właściwe partnerskie relacje pomiędzy przedstawicielami studentów a władzami Uczelni w rozwiązywaniu wszelkich spraw. Samorząd studencki jest poważnym i odpowiedzialnym partnerem we wszelkiego rodzaju negocjacjach. A musieliśmy rozwiązać wiele bardzo trudnych i nowych problemów – wymienię przykładowo wstrzymanie przez MENiS dotowania stołówki i akademika.

Należy dołożyć starań, aby dotychczasową atmosferę wzajemnego zrozumienia i szacunku utrzymać w nadchodzącej kadencji.

Kontynuowane także będzie przyznawanie nagród Rektora dla wyróżniających się studentów, utrzymana zostanie również możliwość zatrudniania najlepszych studentów jako stażystów.

Dużo uwagi zwrócimy na rozwój studenckiego ruchu naukowego i artystycznego umożliwiając szerokie kontakty z uczelniami zagranicznymi.

NAUKA

Posiadanie przez Uczelnię odpowiednio licznej i wysoko kwalifikowanej kadry naukowo-dydaktycznej jest sprawą niezwyklej wagi. Od tej kadry zależy miejsce Uczelni w różnego rodzaju ocenach czy algorytmach, na których opiera się MENiS, MNiI, PKA oraz CK. Związane są z tym m.in. fundusz płac, dotacje na badania naukowe, kategoryzacja jednostek oraz ilość uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora czy doktora habilitowanego.

Rozwój kadry naukowo-dydaktycznej mianowanej AJD w latach 2001–2004

Data	Liczba profesorów tytularnych	Liczba doktorów habilitowanych	Liczba doktorów	Liczba etatów przeliczeniowych
01.10.1996 r.	6	44	138	216
31.12.2001 r.	24	51	231	355,5
31.12.2004 r.	27	67	262	416,5
wzrost w liczbach wskaźników z roku 2004 w stosunku do roku 2001	3	16	31	61
wzrost w % wskaźników z roku 2004 w stosunku do roku 2001	13	32	14	17

W okresie niespełna trzech ostatnich lat liczba profesorów tytularnych wzrosła o 3 osoby, a doktorów habilitowanych o 16 osób. W tym czasie 6 osób uzyskało tytuł profesora, 16 otrzymało stopień doktora habilitowanego, a 44 otrzymało stopień doktora. Kadre pracowników mianowanych wspomaga grono profesorów kontraktowych, w tym także ci, którzy niedawno przeszli na emeryturę, prowadząc zarówno zajęcia dydaktyczne jak i opiekę naukową nad młodymi pracownikami.

Obecnie pracuje w Akademii 131 profesorów tytularnych i doktorów habilitowanych na pełnym etacie.

Pamiętamy jak wielkie znaczenie dla Uczelni miało uzyskanie w 2001 r. uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora na kierunku historia, a następnie na kierunku fizyka. W okresie obecnej kadencji wypromowano już 15 doktorów historii i fizyki, a dalsze przewody są otwarte.

Działania dążące do uzyskania kolejnych uprawnień są i będą kontynuowane. Z wnioskiem takim wystąpił Wydział Wychowania Artystycznego dla kierunku malarstwa. Na dalszych 3 kierunkach spełniamy wymogi do uzyskania uprawnień do nadawania stopnia doktora – są to: Chemia, Edukacja artystyczna w zakresie plastyki, Filologia polska. Natomiast historia i fizyka spełniają warunki do nadawania stopnia doktora habilitowanego. Oczekujemy, że w niedługim czasie kierunki te wystąpią z oficjalnymi wnioskami.

Od kilku lat wskaźnik wzrostu ilości doktorów w naszej Uczelni należy do najwyższych spośród wszystkich uczelni państwowych. Na tak dobre wyniki wpłynęła polityka kadrowa obecnych władz, którą zobowiązują się kontynuować.

Z rozwojem kadry naukowo-dydaktycznej wiąże się zagadnienie tworzenia nowych jednostek organizacyjnych Uczelni od Zakładów po Wydziały, który to proces jest konieczny dla jej rozwoju. W trakcie obecnej kadencji struktura Uczelni zwiększyła się o 3 Instytuty (wszystkich posiadamy 16) oraz o 9 Zakładów lub Zespołów Badawczych (wszystkich posiadamy 77). Planujemy dalszy rozwój strukturalny jednostek prowadzony w kierunku uporządkowania ich wokół określonych dyscyplin naukowych. Oczekujemy, że działania te w perspektywie zdynamizują rozwój naukowy tych jednostek. Planujemy powołać nowy wydział o nazwie Wydział Nauk Społecznych.

W 2004 r. suma dotacji na badania naukowe tj. DS, BW i granty indywidualne uzyskane z MNiI oraz MENiS osiągnęła blisko 2 mln. zł. – niestety od trzech lat utrzymuje się na tym samym poziomie. Dalszy wzrost dotacji z MNiI jest bezpośrednio związany z uzyskaniem coraz wyższej kategorii poprzez poszczególne Instytuty. I to także musi być jednym z priorytetowych działań przyszłych władz.

Od roku 2001 uzyskujemy rokrocznie dotację z MNiI na rozbudowę lokalnej sieci akademickiej (LAN) dzięki czemu możemy w sposób ciągły rozwijać i modernizować infrastrukturę informatyczną Uczelni.

Z szansy, jaką daje nam wejście do Unii Europejskiej, musimy skorzystać. Należy wykorzystać możliwości, jakie zrodziły się w odniesieniu do uzyskiwania grantów europejskich, poszerzenia zakresu badań naukowych, wymiany kadry i studentów. Działania te możliwe są dzięki zawieraniu przez Uczelnię kolejnych umów bilateralnych, które oparte są na współpracy z ośrodkami naukowymi i akademickimi z krajów Unii Europejskiej, a także Europy Wschodniej.

W obecnej kadencji w dalszym ciągu dynamicznie rozwijała się współpraca z naukowymi instytucjami za granicą. Uczelnia uzyskała od Komisji Europejskiej w Brukseli Kartę Erasmusa umożliwiającą nam uczestnictwo w programie Socrates/Erasmus w latach 2003–2007. Zrealizowano kilkanaście umów bilateralnych z uczelniami Unii Europejskiej w ramach tego programu. Uzyskaliśmy stypendia na wyjazdy długoterminowe dla studentów do uniwersytetów Unii Europejskiej w celu studiowania (skorzystało z tego 36 studentów) oraz dla pracowników naukowo-dydaktycznych w celu wygłoszenia wykładów lub przeprowadzenia rozmów przygotowawczych (skorzystało z tej możliwości 26 pracowników).

Wyjazdy te będą kontynuowane w następnych latach na pewno z ogromną korzyścią dla pracowników i studentów. Stworzono przez władze Uczelni podstawy, reszta zależy od indywidualnej inwencji pracowników i studentów.

Warto także podkreślić, że w okresie obecnej kadencji służbowo za granicą przebywało 420 pracowników i 214 studentów realizując cele naukowo-badawcze i dydaktyczne. Świadczy to o szerokim zasięgu i dużej dynamice naszej współpracy z uczelniami zagranicznymi. Należy te działania kontynuować.

BAZA LOKALOWA UCZELNI

Pomimo ogromnego postępu w tej dziedzinie w okresie ostatnich lat oraz zmniejszeniu ilości studentów zaocznych i podyplomowych baza lokalowa jest jednym z najważniejszych i najtrudniejszych problemów naszej Uczelni. Warunki nauki i pracy w niektórych Instytutach odbiegają od normy. Jest to oczywiście skutek rozwoju Uczelni – zwiększenia ilości studentów dziennych oraz – wzrostu kadry nauczającej.

Nastąpiły także nieoczekiwane zdarzenia, do jakich zaliczyć należy np. konieczność opuszczenia w lipcu 2002 roku budynku przy ul. Jasnogórskiej 64, który zajmował Instytut Pedagogiki. Wiem, że użytkownicy, przeniesieni na ul. Bór, byli niezadowoleni z takiego rozwiązania pomimo tego, iż Uczelnia na remont i urządzenie tego obiektu wydatkowała kwotę ponad 300 tys. zł a uzyskana powierzchnia 2.500 m² jest większa niż w budynku przy ul. Jasnogórskiej. Nigdy nie uważałem, że problem bazy lokalowej Instytutu Pedagogiki i Psychologii został w ten sposób rozwiązany, traktuję tę sytuację jako wymuszoną i przejściową. Musimy znaleźć bardziej korzystne rozwiązanie tego problemu.

Sytuacja lokalowa Uczelni wymaga energicznych działań. Ale o tym za chwilę.

Wcześniej pragnąłbym przedstawić Państwu najważniejsze dokonania w tym zakresie podczas obecnej kadencji.

➤ Za sukces trzeba uznać ukończenie inwestycji pn. Magazyn Książek Biblioteki Głównej, który pomimo trudności finansowych jakie przeżywa szkolnictwo wyższe w Polsce, został zrealizowany we wcześniej zaplanowanym terminie. W styczniu 2004r. przekazaliśmy go do użytkowania. Koszt przedsięwzięcia przekroczył łącznie 7,6 mln złotych, z czego 6,6 mln złotych przekazało Ministerstwo Edukacji Narodowej i Sportu, a ponad 1 milion złotych wydatkowała Uczelnia ze środków własnych. Nowoczesny, wyposażony w klimatyzację budynek Magazynu zdolny jest pomieścić 500 tysięcy woluminów. Czyli powinien zabezpieczyć potrzeby Biblioteki przez kolejne 30 lat. Ukończenie inwestycji wpłynęło również na powiększenie bazy lokalowej w budynku zajmowanym przez Wydział Filologiczno-Historyczny. Zwolnione przez Bibliotekę pomieszczenia zostaną zagospodarowane przez jednostki Wydziału. Już nowo powołany Instytut Nauk Politycznych uzyskał wyremontowane i urządzone pomieszczenia. Wpłynie to na poprawę warunków pracy kadry i studentów Wydziału F-H.

➤ W minionym roku zrobiliśmy jeszcze jeden istotny krok naprzód na rzecz Biblioteki. Wreszcie, po wielu latach organizowania i prezentowania wystaw na korytarzu, Biblioteka pozyskała salę wystawienniczą.

➤ Uregulowana została sprawa własności budynku przy ul. Dąbrowskiego 14, zajmowanego przez Instytut Plastyki. Na mocy ugody zawartej przed Sądem w 2003 roku Uczelnia zapłaciła 500 tys. zł tytułem odszkodowania za bezumowne korzystanie z nieruchomości za okres od 1990 do 2003 roku. Za kwotę 516 tys. zł kupiliśmy w 2004 r. połowę tej nieruchomości. Czynimy starania, by uzyskać prawo własności do całej nieruchomości.

➤ Sfinalizowano także umowę dotyczącą dzierżawy budynku, który znajduje się przy ul. Bohaterów Katynia. W obiekcie o powierzchni tysiąca metrów kwadratowych zostały urządzone pracownie, sale dydaktyczne i biblioteka Instytutu Plastyki.

➤ Zakupiono działkę usytuowaną na zapleczu budynku przy ul. Waszyngtona 4 za kwotę 300 tys. zł. Trwają negocjacje z Gminą Częstochowa w sprawie pozyskania działki przyległej do zakupionej. Po ich sfinalizowaniu planuje się urządzenie w tym miejscu parkingu wyłącznie dla potrzeb uczelni.

Troską Władz Uczelni jest doprowadzenie do realizacji inwestycji pn. „Akademickie Centrum Sportowe”. Planowany koszt realizacji tego zadania – wynosi 16.5 mln zł. To ogromne przedsięwzięcie. Podjęliśmy starania o dofinansowanie ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego. Jest to zadanie trudne, biorąc pod uwagę skomplikowaną procedurę wniosku i konieczność pozyskania środków ze strony polskiej w wysokości minimum 25% kosztów inwestycji. Władze Uczelni przygotowały montaż finansowy. Rozmowy z Ministrami Edukacji i Sportu zaowocowały deklaracją przekazania kwoty 2.6 mln zł, a z Władzami Miasta – kwoty 1 mln zł. Z naszej strony zadeklarowaliśmy wkład w wysokości 0.5 mln zł, licząc na kwotę 12.4 mln zł. ze Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego. W czerwcu 2004 roku po półrocznych przygotowaniach złożony został wniosek w tej sprawie. Nasz wniosek, po ocenie formalnej i merytoryczno-technicznej, dokonanej przez Panel Ekspertów, zakwalifikował się do następnego etapu oceny przeprowadzanej przez Regionalny Komitet Sterujący. Obecnie oczekujemy na końcowe decyzje.

Należy zaznaczyć, że oddanie do użytku ACS zwolni znaczne powierzchnie w budynku przy ul. AK 13/15 poprawiając sytuację lokalową mieszczących się tam Instytutów.

Omawiając sprawy związane z bazą lokalową Uczelni nie sposób nie wspomnieć o przeprowadzonych remontach. Remonty kapitalne i bieżące przeprowadzono w każdym budynku Uczelni, łącznie z Akademiem. W okresie obecnej kadencji wydatkowano na ten cel ponad 3.3 mln zł.

Pomimo, że zrobiono tak dużo, potrzeb jest jeszcze więcej. Wróćmy więc do planowanych działań: Planowane działania:

- Stworzenie od 1 X br. Ogólnouczelnianej komputerowej bazy sal wykładowych i ich obciążenia dydaktycznego w celu optymalizacji ich wykorzystania;
- Wyremontowanie w pierwszej kolejności opuszczonych przez BG pomieszczeń w budynku przy ul. AK 36 co znacznie poprawi warunki pracy i nauki na Wydziale Filologiczno-Historycznym;
- Przejęcie i adaptacja jednej ze szkół na terenie miasta;
- Rozpoczęcie prac przygotowawczych, a w miarę możliwości budowy budynku nowego wydziału. Należy już rozpocząć prace przygotowawcze, aby móc skorzystać z kolejnej transzy środków unijnych, które będą dzielone w roku 2007;
- Przy planowaniu nowych zadań inwestycyjnych musimy brać pod uwagę nowe zasady tzn., że gros środków ma pochodzić z funduszy UE, a MENiS wspiera inwestycję tylko w niewielkiej części przewidzianych kosztorysem nakładów finansowych;
- Ministerstwo nie finansuje równocześnie więcej niż jednej inwestycji w danej uczelni.

Na zakończenie omawiania spraw związanych z bazą lokalową Uczelni musimy także wspomnieć o opracowaniu MENiS z października 2004 r. pt. „Edukacja i Nauka w Narodowym Planie Rozwoju na lata 2007–2013” z którego wynika, że sytuacja lokalowa w naszej Uczelni jest najlepsza spośród wszystkich – siedmiu państwowych Uczelni Pedagogicznych i np. znacznie lepsza niż na Uniwersytecie Warszawskim. Proszę o tym fakcie pamiętać zanim zaczniemy narzekać czy stawiać żądania.

FINANSE UCZELNI

W roku 1998 po raz pierwszy od 1990 r. bilans finansowy Uczelni wyszedł z deficytu. W roku 2002 – dotacja z MENiS stanowiła tylko 48% całego budżetu, a środki własne aż 52%. 66% całego budżetu przeznaczono na płace wraz z pochodnymi. Jedynie 34% wydatkowaliśmy na całą pozostałą działalność Uczelni (za wyjątkiem środków z KBN). Niestety okres prosperity nie trwał długo. Tendencja spadkowa ilości studentów kształconych w naszej Uczelni w systemie studiów zaocznych i podyplomowych rozpoczęła się od roku 2002 – o czym mówiłem już wcześniej.

Znaczne zmniejszenie ilości studentów zaocznych i podyplomowych spowodowało istotne zmniejszenie wpływów własnych z działalności dydaktycznej Uczelni. Można wyliczyć, że wpływy te są o połowę mniejsze aniżeli w roku 2001. Musiało to poskutkować w sposób negatywny na budżet Uczelni. Pierwsze wyraźniejsze niekorzystne skutki odczuliśmy już w 2003 roku. Jednakże na skutek dalszego pogłębiania się tego zjawiska znaczny kryzys finansów Uczelni nastąpił w kwietniu 2004r. Wprowadzony za zgodą Senatu w maju ubiegłego roku program oszczędnościowy przyniósł już widoczne efekty, zamykające się kwotą 4.800 mln zł w 2004 roku.

Dzięki tym oraz wcześniej wprowadzonym oszczędnościom wykazujemy stabilność finansową i płynność płatniczą mimo zmniejszających się z roku na rok realnych dotacji z budżetu państwa na działalność Uczelni oraz drastycznie malejących dochodów pozabudżetowych.

Warto zaznaczyć, że ten kryzys oraz działania oszczędnościowe wpływają mimo wszystko korzystnie na bilans Uczelni. Szacuję, że w bieżącym roku dotacja z MENiS stanowić będzie aż 75% całego budżetu, a środki własne 25%. Takie proporcje w budżecie Uczelni uniezależniają nas od wahań koniunkturalnych środków pozabudżetowych (od rynku potencjalnych studentów zaocznych).

Jednakże należy podkreślić z całym naciskiem, że jednym z priorytetowych działań władz Uczelni każdego szczebla musi być zwiększenie ilości studentów kształconych w systemie zaocznym. Gdyż tylko to może nam pozwolić na stopniowe rozluźnianie dyscypliny „Programu oszczędnościowego”.

W roku 2003 i 2004 przeprowadzono drugi i trzeci etap podwyżek pensji w ich wyniku nastąpił znaczny wzrost płac wszystkich grup pracowników Uczelni. Wzrost ten wyniósł od 21% dla wykładowców do 37% dla adiunktów, nienauczyciele akademicy uzyskali podwyżki od 16% do 34%.

W 1996 r. pensja profesora zwyczajnego stanowiła 73% max. stawki w taryfikatorze, a doktora habilitowanego 71%, w 2002 r. te wskaźniki wynosiły odpowiednio 100% i 85%, a obecnie wynoszą odpowiednio 100% i 88% max. stawki. Władze Uczelni tak jak dotychczas również w przyszłości będą dbały, by między innymi poprzez płace zatrzymać obecną kadre profesorską i pozyskać nową.

SPRAWY OGÓLNE

- Uzyskaliśmy ogromny postęp w zakresie informatyzacji Uczelni – obecnie posiadamy około 600 komputerów. Zbudowano oraz rozbudowano sieci lokalne oraz podłączono wszystkie budynki i Instytuty Akademii do sieci CZESTMAN.
- Zakończono komputeryzację w Bibliotece Głównej i jej nowym magazynie oraz opracowano centralną bazę danych zbiorów bibliotecznych. Utworzono wiele wydziałowych i instytutowych pracowni komputerowych. Uzyskano dotację na rozbudowę lokalnej sieci akademickiej (LAN). Podłączono do sieci CZESTMAN Akademik „Skrzat”, sukcesywnie na kolejnych piętrach jest instalowana sieć internetowa – aby studenci mogli mieć kontakt ze swoim wydziałem, Biblioteką Główną oraz bazami danych bibliograficznych na całym świecie).
- Wszystkie prace z zakresu infrastruktury informatycznej będę kontynuował, ażeby nadażyć za rozwojem światowym w tej dziedzinie. Widzę konieczność dalszego upowszechnienia przesyłania informacji między jednostkami Uczelni drogą elektroniczną.
- W ostatnim czasie znowelizowaliśmy Statut Uczelni dopasowując go do wielokrotnie już znowelizowanej Ustawy o Szkolnictwie Wyższym. W przypadku uchwalenia nowej Ustawy o Szkolnictwie Wyższym będziemy musieli opracować nowy Statut Uczelni.
- Mam zamiar reaktywować kursy języków obcych dla pracowników Uczelni oraz rozszerzyć je o studentów. Nie wyobrażam sobie, aby w dobie otwarcia na świat w momencie wejścia Polski do Unii Europejskiej, najświetlejsza część społeczeństwa była pozbawiona takich możliwości.
- Pragnę potwierdzić wolę kontynuowania dotychczasowych zasad sprawowania urzędu Rektora i kierowania Uczelnią.
- Będę dbał o takie warunki i atmosferę na Uczelni, aby pracownicy i studenci mogli czuć się stabilnie, pracować i studiować spokojnie.
- Będę kontynuował starania, aby w środowisku akademickim panował kult prawdy i sumiennej pracy oraz atmosfera wzajemnej życzliwości.
- Jak dotychczas tak i nadal widzę konieczność współdziałania ze Związkami Zawodowymi w celu zabezpieczenia praw pracowniczych.
- Na dotychczasowych zasadach wspierać będę AZS oraz sport akademicki w szerokim tego słowa znaczeniu – uważam, że sport jest atrybutem nowoczesnej uczelni XXI wieku.
- Tak jak dotychczas odnosić się będę z całą życzliwością do Uniwersytetu III Wieku.

Taki jest obraz Uczelni w największym skrócie, jej dokonania podczas bieżącej kadencji, jej stanu obecnego, takie są moje zamierzenia na najbliższą kadencję. Chociaż wiele spraw jest wspólnych dla wydziałów i instytutów, widać także wiele różnic między nimi. Apeluję o niwelowanie antagonizmów, apeluję o to, aby główną zasadą każdego pracownika i studenta było kierowanie się przede wszystkim dobrem całej społeczności akademickiej!

W celu dalszego rozwoju Uczelni należy kontynuować następujące niezbędne kierunki działań:

1. Intensyfikacja działań w zdobywaniu stopni i tytułów naukowych przez pracowników Uczelni.
2. Zwiększenie ilości profesorów tytularnych i doktorów habilitowanych zatrudnionych na I etacie.
3. Przekształcanie poszczególnych kierunków studiów licencjackich w studia magisterskie.
4. Uzyskiwanie kolejnych uprawnień do nadawania stopnia doktora i dr hab.
5. Uporządkowanie sprawy promotorstwa prac doktorskich.
6. Znaczne zwiększenie ilości grantów MNiI oraz UE.
7. Intensyfikacja znaczących jakościowo prac naukowych.
8. Wyraźna poprawa kategoryzacji poszczególnych jednostek Uczelni.
9. Racjonalne wykorzystanie pracowników naukowo-technicznych i inżynierijno-technicznych.
10. Optymalizacja struktury organizacyjnej Uczelni.

Dopóki obowiązują: obecna Ustawa o Szkolnictwie Wyższym, algorytmy MENiS, kryteria kategoryzacji MNiI, zasady oceny w CK i RG, standardy PKA, dopóty te kierunki działań są aktualne i muszą być traktowane priorytetowo. Dzięki tym działaniom wzmocniliśmy się kadrowo, naukowo, dydaktycznie, strukturalnie, a także pod względem bazy lokalowej. Na skutek tego Uczelnia nasza znacznie się rozwinęła oraz cieszy się coraz większym autorytetem naukowym i moralnym w środowisku.

Mój program działań w obecnej sytuacji jest możliwie najoptymalniejszy. Chcemy nie tylko przetrwać, ale i rozwijać się. Mamy ambicje stać się uniwersytetem.

Nawet w trudnych dla nauki i szkolnictwa wyższego czasach widzę taką perspektywę, ale tylko przy powszechnej akceptacji dla przyjętych działań i współodpowiedzialności za los Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie.

Myślę, że wszyscy traktujemy przekształcenie WSP w Akademię jako krok w kierunku powstania Uniwersytetu. Jaki on będzie i kiedy powstanie? – to zależy od nas samych i od pewnych uwarunkowań zewnętrznych. Jedno jest pewne: powinniśmy tak przekształcać Uczelnię, aby ją ukształtować jako szkołę wyższą o europejskim poziomie, łączącą harmonijnie tradycję z nowoczesnością.

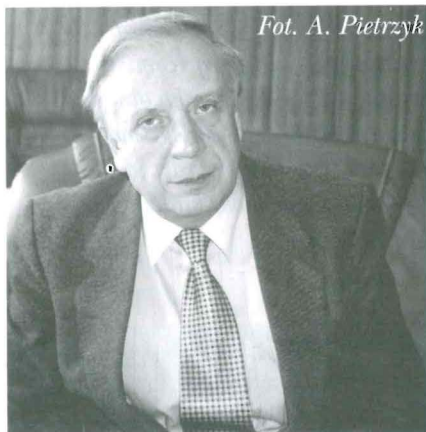
Szanowni Pracownicy i Studenci Akademii im. Jana Długosza!

Los Uczelni jest w naszych rękach, głowach i sercach.

Szanowni Państwo!

Nie jestem kandydatem jednego Instytutu czy też Wydziału na stanowisko Rektora. W związku z tym gwarantuję Państwu, że nie będę reprezentował partykularnych interesów któregoś Instytutu czy Wydziału, lecz dbałem o równomierny, harmonijny rozwój całej Uczelni, dbałem o dobro każdego pracownika i studenta jednakowo.

20 kwietnia 2005 roku Kolegium Elektorów opowiedziało się ponad 80% głosami za kandydatem. Mimo, że jest to postać znana, przypomnimy biogram prof. dra hab. Janusza Berdowskiego (przygotowany na prośbę wydawnictwa „Who is who”), który będzie piastować godność rektorską przez kolejną kadencję.

Urodził się 3 sierpnia 1945 r. w Częstochowie. Jest absolwentem Wydziału Matematyczno-Fizyczno-Chemicznego Uniwersytetu Śląskiego, gdzie w 1969 r. obronił pracę magisterską na kierunku fizyka. Stopień doktora uzyskał na Wydziale Matematyczno-Fizyczno-Chemicznym Uniwersytetu Gdańskiego w 1977 r., a doktora habilitowanego na Wydziale Fizyki Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu w 1988 r.

Od 1969 r. podjął pracę w Instytucie Fizyki Politechniki Śląskiej w Gliwicach kolejno na stanowiskach asystenta, adiunkta, docenta. Od 1978 r. był kierownikiem Zakładu Optyki Zintegrowanej. W latach 1980–1982 był członkiem Senatu i Rady Wydziału Matematyczno-Fizycznego tej Uczelni. W latach 1989–1990 pracował jako profesor kontraktowy w Oddziale Projektowo-Badawczym firmy Milltronics (obecnie stanowi oddział firmy Siemens) w Kanadzie, gdzie kierował Zespołem Badawczo-Projektowym Zastosowań Ultradźwięków.

W 1991 r. podjął pracę w Instytucie Fizyki Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie na stanowisku profesora nadzwyczajnego, gdzie od 1996 r. kieruje Zakładem, a później Katedrą Fizyki Ciała Stałego. W latach 1996–2002 pełnił funkcję prorektora ds. Nauki tej Uczelni. Od 2002 r. sprawuje funkcję rektora uczelni, która w 2004 r. została przekształcona w Akademię im. Jana Długosza.

Od początku lat 70-tych ściśle współpracuje z Instytutem Podstawowych Problemów Techniki Polskiej Akademii Nauk w Warszawie, a później także z Zakładem Karbochemii Polskiej Akademii Nauk w Gliwicach, gdzie od 1994 r. jest członkiem Rady Naukowej. Blisko współpracuje także z wieloma uczelniami zagranicznymi, a szczególnie z uniwersytetami francuskimi w których był promotorem i recenzentem prac doktorskich i magisterskich. Był przewodniczącym lub członkiem Komitetów Naukowych i Organizacyjnych wielu konferencji naukowych w kraju i za granicą.

Jego działalność naukowo-badawcza obejmuje fizykę ciała stałego, a w szczególności problematykę oddziaływań akustooptycznych, optykę nieliniową i optoelektronikę. Jest autorem ponad 130 prac naukowych.

Członkostwo w organizacjach i towarzystwach naukowych:

- Komisja Legislacyjna Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich od 2002 r.;
- Forum komputeryzacji procesu kształcenia KRASP od 2002 r.;
- Rada Doradcza American Biographical Institute (USA) od 2002 r.;
- Polskie Towarzystwo Akustyczne od 1970 r.;
- W latach 1978–1981 oraz 1987–1990 pełnił funkcje sekretarza oraz członka zarządu Górnośląskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Akustycznego;
- Polskie Towarzystwo Fizyczne 1972–1989;
- European Acoustics Association od 1994 r.;
- Honorowy członek Częstochowskiego Towarzystwa Naukowego od 2004 roku.

Nagrody i wyróżnienia:

Odnaczenia państwowe: Złoty Krzyż Zasługi 2001 r.; Srebrna Odznaka – Zasłużony w rozwoju województwa katowickiego 1988 r.

Nagrody Ministra: nagroda Ministra Nauki Szkolnictwa Wyższego i Techniki w 1978 r.; nagroda Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk w 1979 r.; nagroda Ministra Edukacji Narodowej w 1989 r.; nagroda Ministra Edukacji Narodowej i Sportu w 2003 i 2004 r.

Nagrody Rektora: nagrody Rektora Politechniki Śląskiej w Gliwicach, wielokrotnie; nagroda Rektora Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie, wielokrotnie.

20 kwietnia, godz. 10⁰⁰, Sala Senatu. Przewodniczący Uczelnianej Komisji Wyborczej dr Maciej Woźniczko otwiera posiedzenie Uczelnianego Kolegium Elektorów, które po chwili zadecyduje o wyborze rektora na nową kadencję (fot. M. Makowski)

Przed godziną 11⁰⁰ przekazano radosną wiadomość obecnemu Rektorowi prof. dr. hab. Januszowi Berdowskiemu. Uzyskał znaczące poparcie Kolegium Elektorów. Będzie Rektorem AJD w nadchodzącej kadencji! (fot. A. Pietrzyk)

Później były uściski dłoni...

...bukiety kwiatów...

...gratulacje...

... i toasty!!!

Fot. A. Pietrzyk

Gratulujemy i my, życząc sukcesów w kolejnej kadencji.

Wybory do ciał kolegialnych mamy także już za sobą.

SKŁAD SENATU

Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie na kadencję 01 IX 2005 r. – 31 VIII 2008 r.

Rektor: prof. dr hab. Janusz Berdowski
Prorektor ds. Nauki: *
Prorektor ds. Nauczania i Wychowania: *
Prorektor ds. Rozwoju i Finansów: *
Dziekani Wydziałów: *

Pozostali członkowie Senatu

Wydział Filologiczno-Historyczny

prof. dr hab. J. Walczak
prof. dr hab. B. Szyndler
prof. dr hab. M. Lesz-Duk
prof. dr hab. E. Hurnik
prof. dr hab. D. Złotkowski
dr M. Kulesza
dr M. Antoniewicz
P. Urbaniak – II Administracja
A. Płomiński – III Historia

Wydział Matematyczno-Przyrodniczy

prof. dr hab. Z. Bąk
prof. dr hab. J. Povstenko
prof. dr hab. J. Wilsz
prof. dr hab. W. Kudelska
prof. dr hab. M. Wieczorek
dr T. Girek
dr T. Kostrzewski
M. Drobný – II Eduk. tech.-inf.

Wydział Pedagogiczny

prof. dr hab. R. Pluta
prof. dr hab. J. Suchmiel
prof. dr hab. K. Ręziński
prof. dr hab. J. Karbowniczek
prof. dr hab. J. Żuraw
dr B. Zajęcka
dr A. Tarnopolski
M. Rokita – IV Ped.op.res.

Wydział Wychowania Artystycznego

prof. J. Pichura
prof. J. Kweclich
prof. A. Desperak
prof. G. Banaszkiwicz
prof. L. Grądmán
mgr M. Kaniowska
ad. K. Szwałkowska
M. Skalik – I Wych. plast.

Studium Nauki Języków Obcych mgr J. Staszczuk
Studium Wychowania Fizycznego i Sportu mgr J. Maruszczuk
Biblioteka mgr A. Raczyńska
Prac. nauk.-tech + Wydawnictwo + Administracja i Obsługa mgr M. Ptaszek

mgr Mariola Ptaszek – przedstawiciel grupy pracowników niebędących nauczycielami akademickimi w Senacie nowej kadencji (fot. A. Pietrzyk)

Rada Wydziału Matematyczno-Przyrodniczego na kadencję 01 IX 2005 r. – 31 VIII 2008 r.

Dziekan: *

Prodziekan ds. Nauki: *

Prodziekan ds. Nauczania i Wychowania: *

Instytut Chemii i Ochrony Środowiska

prof. dr hab. Piotr Bałczewski
 prof. dr hab. Oksana Bodak
 prof. dr hab. Janusz Boratyński
 prof. dr hab. Józef Drabowicz
 prof. dr hab. Józef Dziopak
 prof. dr hab. Elżbieta Dumnicka
 prof. dr hab. Danuta Duś
 prof. dr hab. Krzysztof Gosiewski
 prof. dr hab. Marek Kowalczuk
 prof. dr hab. Witold Kowalski
 prof. dr hab. Wiesława Kudelska
 prof. dr hab. Piotr Kurcok
 prof. dr hab. Piotr Kuśnierczyk
 prof. dr hab. Elena Neverova-Dziopak
 prof. dr hab. Adam Opolski
 prof. dr hab. Jerzy Pacha
 prof. dr hab. Włodzimierz Pawliuk
 prof. dr hab. Wanda Śliwa
 prof. dr hab. Mikhail Tsvirko
 prof. dr hab. Irena Twardowska
 prof. dr hab. Michał Wieczorek
 prof. dr hab. Kazimierz Żurowski

dr Cezary Gębicki
 dr Tomasz Girek
 dr Janusz Kapuśniak
 dr Bernard Marciniak

Instytut Matematyki i Informatyki

prof. dr hab. Leonard Bolc
 prof. dr hab. Jerzy Cytowski
 prof. dr hab. Roman Ger
 prof. dr hab. Zygfryd Kominek
 prof. dr hab. Gennady Medvedev
 prof. dr hab. Jerzy Pisarek
 prof. dr hab. Yuriy Povstenko
 prof. dr hab. Piotr Wojtylak

dr Tadeusz Kostrzewski
 dr Mirosław Kurkowski

Instytut Fizyki

prof. dr hab. Zygmunt Bąk
 prof. dr hab. Janusz Berdowski
 prof. dr hab. Adam Dubik
 prof. dr hab. Marian Głowacki
 prof. dr hab. Stefan Giller
 prof. dr hab. Jacek Kasperczyk
 prof. dr hab. Iwan Kityk
 prof. dr hab. Piotr Korzekwa
 prof. dr hab. Michał Małachowski
 prof. dr hab. Oleg Szpotiuk
 prof. dr hab. Józef Świątek
 prof. dr hab. Zdzisław Stępień

dr Piotr Smok
 dr Stanisław Tkaczyk

Instytut Edukacji Technicznej

prof. dr hab. Jolanta Wilsz
 prof. dr hab. Oleg Tikhonenko
 prof. dr hab. Jan Witkowski
 prof. dr hab. Krzysztof Tubielewicz

dr Zygmunt Potęga

Nienauczyciele: mgr Jarosław Krasowski, mgr Beata Bobek, mgr Rafał Miedziński, p. Daria Pałecz

Studenci: Marek Drobny – II Eduk. tech.inf.; Anna Bocińska – V Chemia; Aleksandra Sambor – II Ochr. środow.; Julita Ozga – II Fizyka; Damian Szymczak – I Infor.; Michał Buliński – II Infor.; Adrian Piłśniak – V Ochr. środow.; Anna Boczek – III Chemia; Marcin Zajac – III Ochr. środow.

Rada Wydziału Filologiczno-Historycznego
na kadencję 01 IX 2005 r. – 31 VIII 2008 r.

Dziekan: *

Prodziekan ds. Nauki: *

Prodziekan ds. Nauczania i Wychowania: *

Instytut Filologii Polskiej

prof. dr hab. Józef Budzyński
prof. dr hab. Henryk Gradkowski
prof. dr hab. Elżbieta Hurnik
prof. dr hab. Maria Lesz-Duk
prof. dr hab. Wojciech Pazera
prof. dr hab. Lucyna Rożek
prof. dr hab. Kazimiera Szymańska
prof. dr hab. Damian Tomczyk
prof. dr hab. Aleksander Wirpsza
prof. dr hab. Robert Zawadzki

dr Artur Żywiółek
dr Dorota Utracka

Instytut Historii

prof. dr hab. Marek Cetwiński
prof. dr hab. Tadeusz Dubicki
prof. dr hab. Wiesław Kaczanowicz
prof. dr hab. Grzegorz Łukomski
prof. dr hab. Tadeusz Srogosz
prof. dr hab. Piotr Stawiński
prof. dr hab. Ryszard Szwed
prof. dr hab. Bartłomiej Szyndler
prof. dr hab. Andrzej Zakrzewski
ks. prof. dr hab. Jan Związek
prof. dr hab. Dariusz Złotkowski

dr Robert Szwed
dr Anna Odrzywolska-Kidawa

Instytut Filologii Obcych

prof. dr hab. Antoni Dębski
prof. dr hab. Oleg Fiedotow
prof. dr hab. Andrey Grivenko
prof. dr hab. Norbert Honsza
prof. dr hab. Paweł Płusa
prof. dr hab. Bożena Rozwadowska

dr Hanna Kaczmarek
dr Anna Szyndler

Instytut Nauk Politycznych

prof. dr hab. Zdzisław Cutter
prof. dr hab. Henryk Cwiąg
prof. dr hab. Jerzy R. Nowak
prof. dr hab. Tadeusz Panecki
prof. dr hab. Jan Przewłocki
prof. dr hab. Jan Walczak

dr Teresa Rduch-Michalik

Instytut Zarządzania i Marketingu

prof. dr hab. Brygida Grzeganeł
prof. dr hab. Józef Koziński
prof. dr hab. Stanisława Ostasiewicz
prof. dr hab. Walenty Ostasiewicz
prof. dr hab. Antoni Kozuch

vacat

Instytut Administracji

prof. dr hab. Marek Lubelski
prof. dr hab. Anna Pikulska-Robaszkiewicz
prof. dr hab. Tadeusz Szulc

dr Krzysztof Winiarski
mgr Artur Bolesławski

Nienauczyciele: mgr Ewa Jakubowska, mgr inż. Juliusz Chudy

Studenci: Piotr Urbaniak – II Administracja; Arkadiusz Płomiński – III Historia; Aleksandra Gzella – I Filologia polska; Monika Kowalczyk – III Historia; Wioletta Jaworska – II Administracja; Sebastian Wewiór – III Filologia polska; Marcin Kurzyk – II Zarządzanie i Marketing; vacat

**Rada Wydziału Pedagogicznego
na kadencję 01 IX 2005 r. – 31 VIII 2008 r.**

Dziekan: *

Prodziekan ds. Nauki: *

Prodziekan ds. Nauczania i Wychowania: *

Instytut Pedagogiki

prof. dr hab. Bernd Ertelt
prof. dr hab. Jarosław Jagieła
prof. dr hab. Boris Kozuch
prof. dr hab. Eugenia Mandal
prof. dr hab. Franciszek Marek
prof. dr hab. Stanisław Pamuła
prof. dr hab. Kazimierz Rędziński
prof. dr hab. Jadwiga Suchmiel
prof. dr hab. Teresa Wróblewska
prof. dr hab. Józef Żuraw

dr Andrzej Gofron
dr Gertruda Wieczorek
dr Zbigniew Wieczorek
dr Beata Zajęcka

Instytut Filozofii, Socjologii i Psychologii

prof. dr hab. Romuald Derbis
prof. dr hab. Henryk Piliś
prof. dr hab. Adam Rosół
prof. dr hab. Marek Szczepański
prof. dr hab. Andrzej Zalewski

dr Grażyna Mendecka
dr Karol Nowak
dr Agata Woźniak-Krakowian

**Instytut Edukacji Przedszkolnej
i Szkolnej**

prof. dr hab. Wanda Grelowska
prof. dr hab. Jolanta Karbowniczek
prof. dr hab. Bogdan Snoch
prof. dr hab. Jolanta Szempruch
prof. dr hab. Władysław Szlufik

dr Cecylia Langier
dr Ewa Piwowarska

Instytut Kultury Fizycznej

prof. dr hab. Larysa Głazyryna
prof. dr hab. Wiesław Piliś
prof. dr hab. Ryszard Pluta

dr Leon Rak
dr Janusz Wojtyna

Nienauczyciele: mgr Danuta Pasięka, mgr Marietta Blachnik-Gęsiarz

Studenci:

Alicja Kluczna – IV Prac.socj; Iwona Olszówka – V Ped. n.p; Tomasz Haura – II Ped.op.res;
Marta Rokita – IV Ped.op.res.; Kazimiera Banaś st. zaocz.; Piotr Kaczmarek – I Ped.

Ślepy traf

Czasem detale
Zbierają medale.

Ring wolny

W walce o apanaże,
Tracą wyraz twarzy.

Z. Grządzielski

Rada Wydziału Wychowania Artystycznego na kadencję 01 IX 2005 r. – 31 VIII 2008 r.

Dziekan: *

Prodziekan ds. Nauki: *

Prodziekan ds. Nauczania i Wychowania: *

Instytut Plastyki

prof. Grzegorz Banaszkiwicz
prof. Andrzej Desperak
prof. Alojzy Gryt
prof. Marian Jarzemski
prof. dr hab. Eugeniusz Józefowski
prof. Włodzimierz Kulej
prof. Jarosław Kweclich
prof. Werner Lubos
prof. Leon Maciej
prof. Zdzisław Wiatr
prof. Ewa Zawadzka-Rykała
prof. Aleksander Żakowicz
prof. Zdzisław Żmudziński
ad. Włodzimierz Karankiewicz
ad. Elżbieta Stawiarska
ad. Krystyna Szwajkowska
ad. Jacek Łydźba
dr Jerzy Piwowarski

Instytut Muzyki

prof. Ludomira Grądman
prof. Jan Jazownik
prof. Karol Kalemba
prof. Regina Michalak.
prof. Joachim Pichura
prof. Światosław Pikulski
prof. Gabriela Szendzielorz-Jung-
iewicz
dr Marta Popowska
ad. Ewa Grabowska
ad. Maciej Zagórski
mgr Małgorzata Kaniowska
dr Maryla Renat

Nienauczyciele: mgr Beata Operacz

Studenci: Izabela Głowacka – III Wych.muz.; Ewa Pęciak – III Wych. plast.; Maksymilian Skolik – I Wych.plast.; Agnieszka Żołyńska – Wych.plast.; Karol Suchcicki – IV Wych.muz.

SKŁAD KOMITETU REDAKCYJNEGO na kadencję 01 IX 2005 r. – 31 VIII 2008 r.

Przewodniczący: *

I. Przedstawiciele nauczycieli akademickich posiadających co najmniej stopień doktora habilitowanego:

Wydział Filologiczno-Historyczny	prof. dr hab. Dariusz Złotkowski
Wydział Matematyczno-Przyrodniczy	prof. dr hab. Jolanta Wilsz
Wydział Pedagogiczny	prof. dr hab. Kazimierz Rędziński
Wydział Wychowania Artystycznego	prof. Aleksander Żakowicz

II. Przedstawiciele pozostałych nauczycieli akademickich:

Wydział Filologiczno-Historyczny	dr Dorota Suska
Wydział Matematyczno-Przyrodniczy	dr Czesław Puchała
Wydział Pedagogiczny	dr Dariusz Dąbek
Wydział Wychowania Artystycznego	mgr Wanda Malko

III. Przedstawiciel Biblioteki Głównej: mgr Joanna Grochowska

IV. Redaktor Naczelny Wydawnictwa mgr Przemysław Lasota

SKŁAD RADY BIBLIOTECZNEJ na kadencję 01 IX 2005 r. – 31 VIII 2008 r.

Przewodniczący: *

I. Dyrektor Biblioteki Głównej: *

II. Przedstawiciele nauczycieli akademickich:

Wydział Filologiczno-Historyczny	prof. dr hab. Bartłomiej Szyndler prof. dr hab. Jan Walczak
Wydział Matematyczno-Przyrodniczy	dr Arkadiusz Mandowski, dr Wojciech Gruhn
Wydział Pedagogiczny	dr Dorota Gębuś dr Maria Jonczyk-Rosół
Wydział Wychowania Artystycznego	dr Jerzy Piwowarski ad. Jacek Łydźba

III. Przedstawiciele pracowników Biblioteki Głównej:

1. mgr Małgorzata Łęgowik
2. mgr Iwona Mielczarek
3. mgr Anna Raczyńska
4. mgr Monika Ginał
5. mgr Lena Kamińska-Mazur
6. mgr Andrzej Mischczak
7. mgr Alicja Raczyńska
8. inż. Artur Purgal

IV. Przedstawiciele jednostek międzywydziałowych:

Studium Języków Obcych: mgr Jolanta Jasińska
Studium Wychowania Fizycznego: vacat

V. Przedstawiciele studentów:

Wydział Filologiczno-Historyczny	Aleksandra Gzella – I Filologia polska
Wydział Matematyczno-Przyrodniczy	Aleksandra Sambor – II Ochr. środ.
Wydział Pedagogiczny	Tomasz Haura – II Ped. op.res.
Wydział Wychowania Artystycznego	Izabella Głowacka – III Wych.muz.

VI. Przedstawiciel Wydawnictwa Uczelni: mgr Przemysław Lasota

Przedstawiciele AJD do kolegium elektorów RGSzW:

prof. Eugeniusz Józefowski
prof. dr hab. Zdzisław Cutter
dr Grażyna Pietruszewska-Kobiela
dr Bernard Marciniak

* W dniu składania numeru – vacat

Z PRAC SENATU

Uchwała Nr 2/2005 z dnia 26 stycznia 2005 r. w sprawie utworzenia Zakładu Sztucznej Inteligencji i Przetwarzania Obrazów w Instytucie Matematyki i Informatyki.

Uchwała Nr 3/2005 z dnia 26 stycznia 2005 r. w sprawie zmiany nazwy Zakładu Języka Angielskiego.

Uchwała Nr 4/2005 z dnia 26 stycznia 2005 r. w sprawie zmian organizacyjnych w Instytucie Chemii i Ochrony Środowiska

Uchwała Nr 5/2005 z dnia 26 stycznia 2005 r. w sprawie wyrażenia zgody na nieodpłatne i nie stanowiące darowizny nabycie zabudowanej części nieruchomości.

Uchwała Nr 6/2005 z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie zatwierdzenia przedstawionego przez JM Rektora AJD „Sprawozdania z działalności Uczelni w roku 2004”.

Uchwała Nr 7/2005 z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie wprowadzenia zmian do programu studiów podyplomowych – informatyka.

Uchwała Nr 8/2005 z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie wprowadzenia zmian do programu studiów podyplomowych – matematyka.

Uchwała Nr 9/2005 z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie zatwierdzenia programu studiów dziennych, specjalność – biotechnologia w ochronie środowiska, na kierunku – ochrona środowiska studia uzupełniające magisterskie – od roku akademickiego 2005/2006.

Uchwała Nr 10/2005 z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie wprowadzenia zmian w planach studiów uzupełniających magisterskich – dziennych i zaocznych, na kierunkach: chemia i ochrona środowiska.

Uchwała Nr 11/2005 z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie powołania Uczelnianej Komisji Wyborczej.

Uchwała Nr 12/2005 z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie uruchomienia nowego kierunku studiów wyższych zawodowych dziennych – Grafika, ze specjalizacjami: grafika warsztatowa, grafika użytkowa.

Uchwała Nr 13/2005 z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie nowelizacji „Regulaminu świadczeń pomocy materialnej dla studentów AJD w Częstochowie”.

Uchwała Nr 14/2005 z dnia 23 marca 2005 r. w sprawie przedstawienia dwóch kandydatów na jeden mandat, spośród pracowników zatrudnionych w Uczelni, nie posiadających tytułu profesora ani stopnia naukowego doktora habilitowanego do Komisji Dyscyplinarnej przy Radzie Głównej Szkolnictwa Wyższego na kadencję 2006 – 2008 [jednomyślnie zaakceptowano kandydatury dra Zygmunta Potęgi i dra Marka Kuleszy – przyp. Redakcji]

Uchwała Nr 15/2005 z dnia 23 marca 2005 r. w sprawie wprowadzenia zmian do programu studiów zawodowych dziennych i zaocznych, na kierunku – Biotechnologia.

Uchwała Nr 16/2005 z dnia 23 marca 2005 r. w sprawie wprowadzenia zmian w planie studiów uzupełniających, magisterskich na kierunku: Chemia, specjalność chemia w biotechnologii (studia dzienne).

Uchwała Nr 17/2005 z dnia 23 marca 2005 r. w sprawie wprowadzenia zmian do programu studiów dziennych zawodowych na kierunku: Edukacja techniczno-informatyczna, specjalizacja nauczycielska.

Na posiedzeniu Senatu w dniu 23 marca Senatorowie jednomyślnie podjęli uchwałę o mianowaniu dra hab. Piotra Stawińskiego na stanowisko profesora nadzwyczajnego AJD w Instytucie Historii na czas nieokreślony.

Z ŻAŁOBNEJ KARTY

9 kwietnia nieoczekiwanie dla nas wszystkich odszedł na zawsze dr Edmund Łągiewka, emerytowany pracownik Instytutu Filologii Polskiej. Pogrzeb odbył się 12 kwietnia br.

Jeszcze niedawno tryskał – zdawało się nam – zdrowiem i humorem. Na spotkaniu pn. „Nad pięknym, modrym Dunajem” w dniu 8 marca w Ośrodku Promocji Kultury „Gaude Mater” rozbawiał towarzystwo dykteryjkami z czasów cesarza Austrii i iście współczesnymi kawałami. Zaledwie 24 lutego 2005 r. miał wykład dla słuchaczy Uniwersytetu Trzeciego Wieku nt. *Treny Jana Kochanowskiego – „Anka” Władysława Broniewskiego – Porównanie*. On też wygłosił inauguracyjny wykład dla UTW w dniu 7 października pt. *Rzeczpospolita filomacka*. Sam wszedł w „trzeci wiek”, ale nie dawał tego poznać po sobie. I nagle, w poniedziałkowy rano 11 kwietnia przychodzących do pracy zaszokował nekrolog. Pana Edmunda, który od 1975 roku związany był z naszą Uczelnią, nie spotkamy już. Odszedł „dobry i skromny człowiek, gorliwy w wierze, oddany sercem swojej pracy polonista” – co zaświadcza nekrolog rodziny, „ceniony i zasłużony dla Uczelni pedagog, człowiek prawy i otwarty na innych ludzi – czytamy w nekrologu Dziekana Wydziału Pedagogicznego.

O parę zdań wspomnień o dr. Edmundzie Łągiewce poprosiliśmy prof. Elżbietę Hurnik, Z-cę Dyrektora Instytutu Filologii Polskiej. To na Jej wieczorze – literackiej sentymentalnej podróży nad modry Dunaj – sfotografowaliśmy Go po raz ostatni.

Edmund Łągiewka urodził się 31 stycznia 1934 roku w Kuźnicy (powiat Radomsko). W latach 1952–1957 studiował w WSP w Katowicach na kierunku filologia polska. Od roku 1951 datuje się Jego działalność zawodowa w szkolnictwie. W roku 1975 związał się z Wyższą Szkołą Pedagogiczną w Częstochowie. W czerwcu 1985 na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Łódzkiego obronił pracę doktorską nt. „Konstanty Wojciechowski badacz i nauczyciel”.

Fot. A. Pietrzyk

Tyle w największym skrócie można powiedzieć o naszym Koledze, który odszedł niespodziewanie i – w odczuciu wielu z nas – przedwcześnie – 9 kwietnia. Umyka w tych ułamkowych danych prawda o człowieku, który zaznaczył mocno swoją obecność w życiu uczelni i miasta, w życiu kilku pokoleń uczniów, studentów, osób blisko związanych z kulturą. Ocala tę prawdę wspomnienia, które stanowią najpiękniejszą księgę pamiątkową poświęconą naszym Bliskim.

Edmunda poznałam w roku 1986, kiedy zaczęłam prowadzić zajęcia w Instytucie Filologii Polskiej WSP. Piszę „Edmunda”, ale wtedy był to dla mnie jeszcze pan dr Łągiewka, wicedyrektor Instytutu, dopiero po latach przyszedł czas na przyjaźń. Pamiętam pierwsze nasze spotkanie. Miałam wziąć udział (jeszcze jako pracownik na godzinach zleconych) w zebraniu Instytutu. Nikogo z kolegów nie znałam, pełna tremy powoli wspinałam się po schodach na 4 piętro, kiedy wyminął mnie idący szybko mężczyzna. Po chwili przystanął, odwrócił się do mnie, przedstawił i spytał z tym swoim, znanym wszystkim, przyjaznym uśmiechem: „Czy jest pani zadowolona z przydzielonych zajęć?”. W tym momencie zniknęło gdzieś moje zdenerwowanie, poczułam się „u siebie”. Pamięć ludzka stanowi niezwykle fenomen; czasem umykają z niej ważne sprawy i wydarzenia, a utrwalone zostają pozornie mało znaczące drobiazgi. Ale to one decydują niekiedy o biegu różnych życiowych wydarzeń. Mnie to spotkanie pozwoliło zadomowić się w Instytucie, który wkrótce stał się moim głównym miejscem pracy.

Wielu studentów i absolwentów naszej Uczelni przechowuje swoją własną pamięć o Edmundzie. O rzetelnym, zawsze przygotowanym do zajęć, sprawiedliwie oceniającym wiedzę studentów wykładowcy, o polonistę, który znał świetnie literaturę polską i umiał tym dobrem dzielić się z innymi. Koleżanki i Koledzy z Instytutu podkreślają kulturę osobistą, koleżeńskość, a także poczucie humoru i dow-

cip Edmunda. To tego rodzaju cechy – a można by tu wymienić zapewne wiele innych – składają się na Jego właściwą „biografię”.

Edmund – podobnie jak Jego żona, pani Barbara – znał na pamięć mnóstwo utworów literackich bądź ich fragmenty, na każdą niemal okazję znajdował odpowiedni tekst, aforyzm, pointę. Ta umiejętność, wynikająca z miłości do słowa poetyckiego, do tradycji, jest coraz rzadziej spotykana, więc tym bardziej godna podkreślenia. Ujawniała się wielokrotnie podczas wieczorów w „Gaude Mater”, podczas różnych imprez kulturalnych, a także w domu, w gronie bliskich, przyjaciół, znajomych. W trakcie jednego z takich domowych spotkań,

w którym miałam przyjemność uczestniczyć, Edmund przytoczył z pamięci wiersz K.I. Gałczyńskiego „Powrót”:

„A podobno jest gdzieś ulica
(lecz jak tam dojść? którą?),
ulica zdradzonego dzieciństwa,
ulica Wielkiej Kolędy.
Na ulicy tej taki znajomy,
w kurzu z węgla, nie w rajskim ogrodzie,
stoi dom jak inne domy,
dom, w którym żeś się urodził.
Ten sam stróż stoi przy bramie.
Przed bramą ten sam kamień.
Pyta stróż: „Gdzieś pan był tyle lat?”
„Wędrowałem przez głupi świat”
Więc na górę szybko po schodach.
Wchodzisz. Matka wciąż taka młoda.
Przy niej ojciec z czarnymi wąsami
I dziadkowie. Wszyscy ci sami...”

Pragnę wierzyć, że Edmund odnalazł drogę do krainy dzieciństwa, gdzie oczekują na Niego bliscy – ci, którzy odeszli – że, wzorem poety utrwalającego w lirycznym tworzywie ludzi i miejsca, ocalimy Go od zapomnienia.

Elżbieta Hurnik

BOJOWA ZAPRAWA

„Im więcej potu na ćwiczeniach, tym mniej krwi w boju”. Zgodnie z tą dewizą z inicjatywy Dowództwa Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej Państwowej Straży Pożarnej i Służb BHP i ochrony przeciwpożarowej AJD w dniach 11–13 kwietnia odbyły się ćwiczenia na terenie Magazynu Książek Biblioteki Głównej. Jakby nie było, to obiekt niebezpieczny pożarowo. Trzydniowe ćwiczenia były testem na sprawność naszych strażaków. Oni zaś mieli okazję rozpoznania obiektu przed bojem. Akcją strażaków (około dwudziestu każdego dnia) dowodził brygadier Roman Soluch. W wypowiedzi dla „Życia Częstochowskiego” z 12 kwietnia 2005 r. powiedział: „Chodzi o skontrolowanie przygotowania obiektu na wypadek pożaru. Sprawdzamy działanie systemu zabezpieczeń, a także stan przygotowania pracowników do ewakuacji oraz umiejętność obsługi podręcznego sprzętu.”

Jednym z celów ćwiczeń była ewakuacja zbiorów specjalnych na wypadek prawdziwego pożaru. Mamy przecież „białe kruki” – powiedział brygadier Eugeniusz Andryszkiewicz z AJD, który współ

z Panią Dyrektorką Biblioteki Głównej mgr Katarzyną Nabiałek był odpowiedzialny za założenia programowe akcji. Ćwiczenia potwierdziły, że Magazyn Biblioteki Głównej AJD posiada prawidłowy system ochrony przeciwpożarowej; prawidłowo przygotowani są pracownicy i służby techniczne na wypadek zagrożenia.

Oby do tego prawdziwego boju nigdy nie doszło.

Fot. T. Kulisiewicz

SPROSTOWANIE

Do poprzedniego numeru Biuletynu wkradła się nieścisłość o zasadniczym znaczeniu. Chodzi mianowicie o liczbę umów dwustronnych w programie Sokrates/Erasmus realizowanych w AJD. Liczba 5, która została podana, odnosi się jedynie do umów, w ramach których zostały zrealizowane wyjazdy stypendialne studentów i wyjazdy kadry dydaktycznej w celu przeprowadzenia zajęć dydaktycznych w uczelniach partnerskich w roku akademickim 2003/2004. Oprócz nich odbyła się jedna wizyta przygotowawcza i jedna wizyta monitoringowa w dwóch kolejnych ośrodkach partnerskich. Natomiast w roku akademickim 2004/2005, dzięki podpisaniu umów z kolejnymi uczelniami zagranicznymi, wyjazdy stypendialne studentów i wyjazdy kadry dydaktycznej w celu przeprowadzenia zajęć dydaktycznych są realizowane we współpracy z 11 ośrodkami partnerskimi.

mgr Joanna Kulka

Ambicją mgr Joanny Kulskiej jest, by Jej dokonania jako Kierownika Działu Współpracy z Zagranicą i Integracji Europejskiej zostały rzetelnie przedstawione. A nadzieją – że w czasie krótkiej nieobecności zawarte umowy będą w pełni realizowane

Fot. A. Pietrzyk

DNI OTWARTE

Tegoroczną edycję „Dni Otwartych” wszystkie wydziały mają już za sobą. Na prośbę Redakcji przedstawiono nam relacje z tych spotkań. Niestety, nie wszystkie Wydziały zechciały zaprezentować tę akcję na łamach Biuletynu.

DNI OTWARTE WYDZIAŁU MATEMATYCZNO-PRZYRODNICZEGO

W dniach 4 –7 kwietnia br. na Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym odbyły się dni otwarte, skierowane do uczniów szkół średnich Częstochowy i okolic. Organizatorem była Wydziałowa Rada Samorządu Studentów wraz z Kołem Naukowym Przyrodniczym naszego wydziału. Studenci przeprowadzili akcję promującą Dni Otwarte, rozdając wcześniej ulotki na Targach Edukacyjnych (Hala Polonia), umieszczając ogłoszenia w gazecie, plakaty w MPK oraz wywieszając baner na budynku wydziału.

Program Dni Otwartych obejmował:

- Zwiedzanie wydziału;
- Zapoznanie się uczniów z kierunkami studiów. Wydziału Matematyczno-Przyrodniczego oraz warunkami rekrutacji 2005/2006 r.;

- Pokazy ciekawych doświadczeń z zakresu nauk przyrodniczych prezentowane przez pracowników dydaktycznych naszego wydziału;
- Prezentacja multimedialna uczelni;
- Spotkanie uczniów ze studentami.

W Dniach Otwartych brały udział zorganizowane grupy uczniów wraz z opiekunami, jak również indywidualni uczniowie.

*Marek Drobny II ETI
Adrian Piłśniak V OŚ*

Fot. Michał Lorek V OŚ

DZIEŃ OTWARTY NA WYDZIALE PEDAGOGICZNYM

Na korytarzu gwar, wzajemna współpraca studentów różnych kierunków studiów (dienne, zaoczne). Wszyscy chcieli, by uczelnia podczas dni otwartych zaprezentowała się jak najlepiej i pozyskała rzeszę abiturientów. Dzień Otwartych Drzwi Wydziału Pedagogicznego rozpoczął się 07.04.2005r. o godzinie 10.00. Stanowisko przygotowane przez obecnych studentów obfitowało w materiały promocyjne, tj.: długopisy, balony, cukierki. Nie można zapomnieć o ulotkach, promujących nie tylko Wydział Pedagogiczny, ale i całą Akademię im. Jana Długosza w Częstochowie.

Zainteresowani mogli zapoznać się z ofertą programową naszej Uczelni, obejrzeć film o Akademii oraz znaleźć odpowiedź na nurtujące ich pytania. Studenci chętnie oprowadzali uczniów po Wydziale zapoznając ich z jego funkcjonowaniem, a trzeba przyznać, że ta część programu Dnia Otwartego podobała się maturzystom najbardziej.

Niestety nie udało się w pełni zrealizować całego przedsięwzięcia ze względu na niewielką, w porównaniu z ubiegłymi latami, liczbą gości. Jednakże sytuacja panująca w kraju w pełni usprawiedliwia ten fakt.

Jesteśmy przekonani, że frekwencja w przyszłym roku będzie znacznie wyższa.

Samorząd Studencki Wydziału Pedagogicznego

DZIEŃ OTWARTYCH DRZWI W IFO

Już po raz trzeci Instytut Filologii Obcych zorganizował Dzień Otwartych Drzwi. Z zaproszenia skierowanego przede wszystkim do tegorocznych maturzystów skorzystało blisko 80 osób. Wraz z opiekunami uczestniczyli w zaplanowanych

Fot. K. Pietrzyk

w tym dniu wykładach i prezentacjach. Wiele osób sprawdziło swe przygotowanie do studiów pisząc testy gramatyczne, oceniane i omawiane przez pracowników IFO, oraz do zajęć konwersacyjnych. Zgodnie z opinią egzaminujących poziom przygotowania językowego kandydatów na studia jest z roku na rok lepszy.

Nieodłącznym elementem Dnia Otwartego stała się kawiarenka instytutowa. To tutaj następuje autentyczna i nieskrępowana wymiana zdań między studentami IFO i osobami zainteresowanymi studiami

językowymi. Najczęstsze uwagi studentów to: *jest ciężko, ale warto*. Także nauczyciele częstochowskich liceów mieli okazję podyskutować o akademickich profilach kształcenia, a pracownicy naukowo-dydaktyczni IFO mogli skonfrontować swoje wyobrażenia o dzisiejszej szkole i nowej maturze ze szkolną rzeczywistością. Wnioski z tych rozmów nie są jednoznaczne, głównie dlatego, że nowa matura i jej wyniki są dla wszystkich wielką niewiadomą.

dr Joanna Ławnikowska-Koper

TARGI PRACY I EDUKACJI

Studenci V roku kierunku pedagogika, specjalność poradnictwo zawodowe, już po raz drugi zorganizowali Targi Pracy i Edukacji. Odbyły się 19 kwietnia w Gmachu Głównym AJD. W auli miała miejsce prezentacja firm i instytucji edukacyjnych, w sali kinowej – wykłady, a w sali 124 – warsztaty, polegające na rozmowie kwalifikacyjnej prowadzonej przez specjalistę z Powiatowego Urzędu Pracy. W ramach wykładów organizatorzy zaproponowali:

- Prezentacja działalności Ochotniczych Hufców Pracy, w tym mobilnego centrum informacji zawodowej;
- Aktywne metody poszukiwania pracy;
- Curriculum Vite i list motywacyjny w języku angielskim;
- Przedsiębiorczość szansą dla Ciebie.

Prelegentami byli: specjalista z OHP, lektor szkoły językowej Felberg i doradca z Wojewódzkiego Urzędu Pracy.

Honorowy Patronat nad targami przyjęli: Dziekan Wydziału Pedagogicznego Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie oraz Wojewódzki Urząd Pracy w Katowicach, Filia w Częstochowie.

Fot. M. Makowski

DELEGACJA Z TEKSASU

W dniach 4 – 8 kwietnia Akademię im. Jana Długosza odwiedziła delegacja z East Texas Baptist University (USA). Grupie gości przewodniczył dr Paul Sorrels, który jest wiceprezydentem ds. studenckich ETBU. Celem wizyty było zbliżenie obu Uczelni. Podczas spotkania władz rektorskich AJD

z delegacją z Teksasu została podpisana umowa dotycząca wzajemnej współpracy. Dzięki niej już w 2006 roku planuje się wyjazd grupy studentów AJD na staż do amerykańskiej Uczelni (osoby zainteresowane wyjazdem powinny skontaktować się z Działem Współpracy z Zagranicą AJD. Mieści się on w budynku Uczelni przy ul. Waszyngtona 4/8, tel. 3784 364). Planuje się, że dzięki zawartej umowie z wyjazdów do USA skorzystają również nauczyciele akademicy AJD.

Fot. M. Skowroński

W trakcie wizyty goście z Teksasu zwiedzili naszą Uczelnię. Odbyli spotkania ze studentami oraz pracownikami Wydziałów: Matematyczno-Przyrodniczego, Pedagogicznego, a także zapoznali się z pracą Instytutu Plastyki.

Fot. Z. Ziarkowski

JAK ODNALEŹĆ SIĘ W GAŚZCZU PRZEPISÓW USTAWY?

Na to pytanie próbowali dać odpowiedź Dziekanom i Dyrektorom Instytutów organizatorzy spotkania na temat Ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. (Dz.U. z dnia 9 lutego 2004 r., Nr 19, poz. 177) „Prawo zamówień publicznych” w osobach Prorektora ds. Nauki prof. dra hab. Tadeusza Paneckiego i Kierownika Działu Zamówień Publicznych mgr inż. Grażyny Mirskiej. Zaproszonym prelegentem był prawnik dr Ryszard Szostak. Dyskusja, która wydłużyła planowany czas spotkania, dowodzi potrzeby warsztatowej dyskusji nad problemem, który niestety uciążliwie dotyka nas na każdym kroku.

OSRODEK USŁUGOWO-SZKOLENIO „EKO-KONSULT” w Częstochowie

Oferujemy doradztwo, szkolenia z zakresu zamówień publicznych

- w Ośrodku w Częstochowie,
- wyjazdowe - Ustroń, Wisła
- wewnętrzne w firmach dla grup powyżej 10 osób.

Zapraszamy na najbliższe szkolenie wyjazdowe:
Termin: 26.04.04-28.04.04 - Ustroń (Beskidy)

- „Nowe Prawo Zamówień Publicznych”
koszt 1020 zł (pobył, wykłady, materiały, konsultacje)
dla stałych uczestników 950 zł
- wykłady: dr nauk prawnych Ryszard Szostak
 - warsztaty:
mgr inż. Grażyna Mirska
- arbiter z listy Prezesa UZP W-wa
mgr inż. Krzysztof Mirski
- arbiter z listy Prezesa UZP W-wa

www.eko-konsult.com.pl,
e-mail: szkolenia@eko-konsult.com.pl
tel./fax 0-24-3660-522,
fax 3633-555, tel. 504-234-362
42-200 Częstochowa
ul. Łukasiewskiego 26 p. 303

Uczestnicy spotkania zostali obdarowani materiałem pomocniczym (a raczej podstawowym) w formie jednolitego tekstu ustawy (bagatela, 227 artykułów!) i kilkunastostroniowego aneksu rozbudowującego podstawę prawną Ustawy. Niejeden wychodził ze spotkania przygnębiony zawilóściami prawnymi, wynikającymi z Ustawy. Ale z pewnością, po wczytaniu się w informacje na okładce zaofiarowanego wydawnictwa, poczuł się uspokojony. Pod czujnym okiem Kierownika Działu Zamówień Publicznych AJD, który jest arbitrem z listy Prezesa UZP w Warszawie, nie można popełnić błędu. A i na życzliwą odpowiedź w kwestiach przetargów liczą błyskawicznie przeszkoleni wybrańcy. Pani mgr inż. Grażyna Mirska obiecuje objęcie szkoleniem dalsze grupy pracowników uwikłanych w codziennej działalności w kontakt z Ustawą „Prawo zamówień publicznych”. Niech więc zatem nieobecni nie czują się pokrzywdzeni i czekają na swoją kolejkę po wiedzę.

DO PRZEMYŚLENIA

Postanowiliśmy upublicznić fragment „Postulatów pewnego studenta...”

- Losowanie nagród pieniężnych dla obecnych na wykładach z pedagogiki.
- Wykładowcy – jeżeli na wykładzie chcecie przeczytać to, co macie na foliach, to dziękujemy – zrobimy ksero i każdy zyska 1,5 godziny.
- Obcinanie wynagrodzeń apodyktycznym jednostkom w dziekanacie.
- Testy IQ na egzaminie wstępnym.

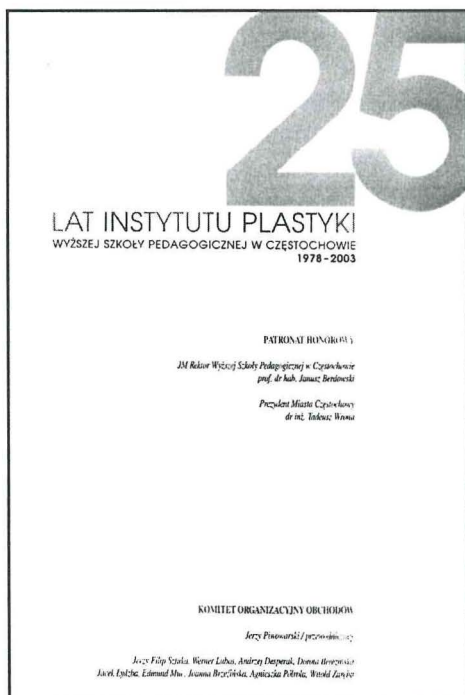
I jeszcze parę postulatów socjalnych:

- Mamy być elitą – pomóżcie nam godnie egzystować!
- Zmiana zasad przyznawania stypendiów socjalnych.
- Częstochowanie – dokarmiajcie studentów!

Materiał pozostawiamy bez komentarza.

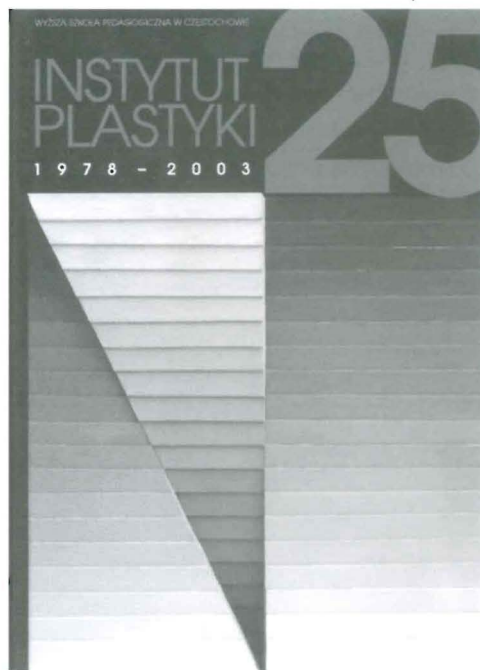
DOROBEK INSTYTUTU PLASTYKI

Minęło półtora roku od niebywałego wydarzenia na terenie Częstochowy, jakim była gigantyczna wystawa dokumentująca 25-lecie istnienia Instytutu Plastyki naszej Uczelni. W chwili obecnej opuścił drukarnię blisko 250-stronicowy album utrwalający ten jubileusz. Patrząc na to dzieło trudno się dziwić, że prace edytorskie trwały tak długo. Bogactwo treści, wspomnień, prezentacja wszystkich pracowników Instytutu (zawierająca fotki, biogramy i wybrane prace), prace studentów, fotografie z wystawy jubileuszowej...

Nic dodać, poza wyrazami podziwu dla zespołu redakcyjnego, na czele którego stanął prof. Andrzej Desperak. Publikacja jest tak bogata, że zwykły redakcyjny komentarz byłby grzeszną namiastką tego, co należy odnotować. Posłuż-

my się więc fragmentami pracy, przepraszając równocześnie, że musieliśmy – bardzo niechętnie – ograniczyć wybór prezentowanych materiałów. Gratulujemy dzieła, które jest nie tylko wspaniałą dokumentacją historii jednego instytutu, ale niepodważalną wizytówką promocyjną naszej Akademii.

Wydawca

Instytut Plastyki Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie
Wydawnictwo Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie

Recenzent

prof. Jerzy Wiutko

Opracowanie redakcyjne

Andrzej Desperak

Projekt graficzny

Andrzej Desperak

Elektroniczne opracowanie publikacji

Elżbieta Siwik, Janusz Pacuda

Fotografie i reprodukcje fotograficzne

Jerzy Piwoński, Dorisuz Pleśniak, Elżbieta Siwik, Piotr Wachocki, Marcin Wierczok

Opracowanie wykazu pracowników i absolwentów

Dorota Berezińska, Joanna Brzozńska

Współpraca redakcyjna i korektorska

Ryszard Baranowski, Dorota Berezińska, Jacek Ojrzynski,
Agnieszka Piłkalo-Kocwin, Edyta Szałowska, Marcin Wierczok

Druk i oprawa

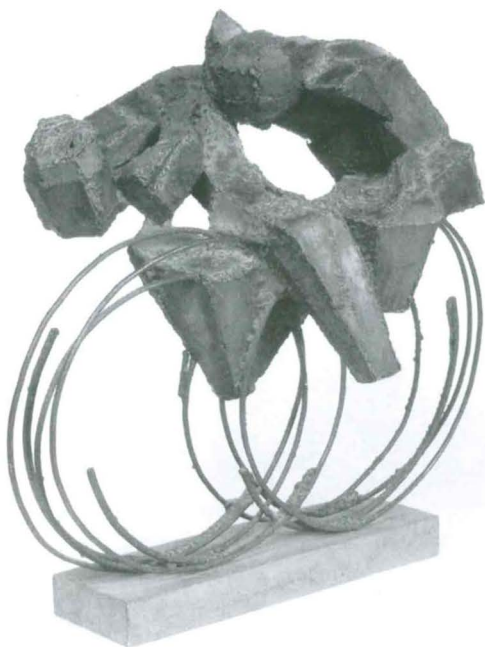
Garmond / Częstochowa

W projekcie okładki wykorzystano pracę studentki Anny Foks

Dziękujemy

Panu Krzysztofowi Kulszcie, właścicielowi drukarni GARMOND oraz firmie ECCO-PAPIER
za życzliwość i wsparcie umożliwiające wydanie niniejszej publikacji.

© Copyright by Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Częstochowie, 2004
GU/WWA/58/02, GU/WWA/57/02, GU/WWA/72/04
ISBN 83-7098-216-6

Zdzisław Cierniak, „Kolarze”, metal, wys. 40, 1975

25

lecie – podobnie, jak każda rocznica – skłania do chwili refleksji, a także podsumowania czasu przeszłego.

Kierunek *Wychowanie Plastyczne*, który obecnie przyjął nazwę *Edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych*, wykształcił się z formuły studiów dwuspecjalnościowych np. pedagogika przedszkolna z wychowaniem plastycznym. W naszej Uczelni przełom taki nastąpił za sprawą prof. Andrzeja Niekrasza oraz jego ówczesnych współpracowników w 1978 roku. Obowiązujący wtedy program nauczania przez kolejne lata ulegał stopniowej rozbudowie, dzięki której możliwe stało się uruchomienie specjalizacji i związanych z nimi „dyplomów”.

Zmianom dydaktycznym towarzyszył odpowiedni rozwój organizacyjny: skromny Zakład Wychowania Plastycznego stał się – wspólnym z „muzykami” – Instytutem Wychowania Artystycznego, a następnie Instytutem Plastyki, który jest częścią utworzonego w 1990 roku Wydziału Wychowania Artystycznego. Opisane etapy, nierozzerwalnie związane z nauczaniem, więc zmiany nazwy kierunku (2001) i wprowadzenie nowych standardów kształcenia wraz ze specjalnościami z malarstwa, grafiki, rzeźby i komunikacji wizualnej. Wynikają one z potrzeb rynku pracy, a równocześnie potwierdzają jakość dotychczasowego dorobku naukowo-artystycznego i dydaktycznego, które pozwoliły na tak znaczne przeobrażenie programów nauczania.

Przypominając wybrane zmiany, jakim podlegał nasz kierunek, pragnę złożyć głęboki ukłon ich autorom, P.T. Pracownikom i Studentom, których codzienna praca i sukcesy stwarzały warunki do systematycznego rozwoju. Równocześnie pozwolę sobie wyrazić nadzieję, że wspólnej energii nie zabraknie także w przyszłości...

Dokonując „spojrzenia wstecz” przygotowaliśmy ekspozycję prac artystów zatrudnionych w naszym Instytucie. Wśród nich znajdują się ponadto dawni współpracownicy a także Ci, którzy na zawsze odeszli – prof. Stanisław Łyszczarz i mgr Zdzisław Cierniak. Integralną częścią wystawy jest pokaz umiejętności naszych studentów i absolwentów przedstawiający efekty semestralnych ćwiczeń oraz prace dyplomowe.

Ekspozycja uzupełniona została niniejszą publikacją, która może być traktowana jako jej suplement lub opracowanie funkcjonujące niezależnie.

Mając nadzieję, że oba przedsięwzięcia wzbudzą Państwa zainteresowanie i zostaną życzliwie przyjęte, chciałbym serdecznie podziękować wszystkim, którzy przyczynili się do ich realizacji.

Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego
Jerzy Piwoński

25

lecie Instytutu Plastyki stało się asumptem do opracowania i wydania jubileuszowej publikacji, utrwalającej dokonania studentów i pedagogów. Koncepcja całości polega na współtleniu kilku części. W pierwszej, wspomnieniowej, pomieszczono teksty wieloletnich i doświadczonych pedagogów, a także nieco młodszych, których doświadczenie pedagogiczne pozwala na taką refleksję. Część druga dotyczy prezentacji dorobku naukowo-dydaktycznego z podziałem na zakłady: Malarstwa i Rysunku, Rzeźby, Grafiki Warsztatowej, Komunikacji Wizualnej i Wychowania przez Sztukę. W ramach zakładów wyodrębniono przedmioty, techniki czy specjalności objęte programem nauczania. Ta część publikacji pokazuje zakres możliwych działań plastycznych u podstaw myślenia kreatywnego, tak mocno obecnego później w wybranej przez studenta specjalności. Obrazując dorobek poszczególnych zakładów, zwracam uwagę na rozwój twórcy studentów, począwszy od pierwszego do piątego roku studiów. Jednocześnie kładę szczególny nacisk na prezentację dyplomów artystycznych zrealizowanych w ramach różnych specjalności w ostatnim roku akademickim. Zachowując właściwe proporcje udziału zakładów, wyróżniam potencjał ubiegłorocznych dyplomów, które z konieczności ograniczeń wydawniczych zostały sprowadzone do jednej lub kilku prac. W publikacji, podobnie jak na wysławie, obok aktualnych dokonań pracowników i studentów, przywołuję wcześniejsze osiągnięcia, nawet sprzed wielu lat. Pozwala to zwrócić uwagę na twórczy rozwój pedagogów i ich studentów. W tym celu wybrałem grafikę warsztatową, zawsze mocno obecną w Instytucie Plastyki. Zawarłem kilkanaście zróżnicowanych warsztatowo prac studenckich, zrealizowanych w latach osiemdziesiątych i dziewięćdziesiątych. Podobnie jest w przypadku medalierstwa i rzeźby w ceramice. W części trzeciej prezentowane są sylwetki pracowników naukowo-dydaktycznych, wzbogacone o wybraną z ich dorobku pracę plastyczną oraz autorską wypowiedź, charakteryzującą zainteresowania na styku sztuki i dydaktyki. Całość opracowania zamyka dokumentacja fotograficzna wystawy 25-lecia oraz wykaz nazwisk absolwentów i pracowników Instytutu Plastyki, aktualnie zatrudnionych i tych, którzy w przeszłości byli z nim związani.

Jubileuszowa publikacja stanowi swoiste pendant utrwalonej na kartach historii Instytutu Plastyki, placówki wpisanej w kulturę Częstochowy, regionu i kraju, prezentując jednocześnie Czytelnikowi jego drogę do obecnego stanu.

Andrzej Desperak

Stanisław Łyszczarz, "Kazimierz nad Wisłą", olej, płótno, 70 x 100 cm

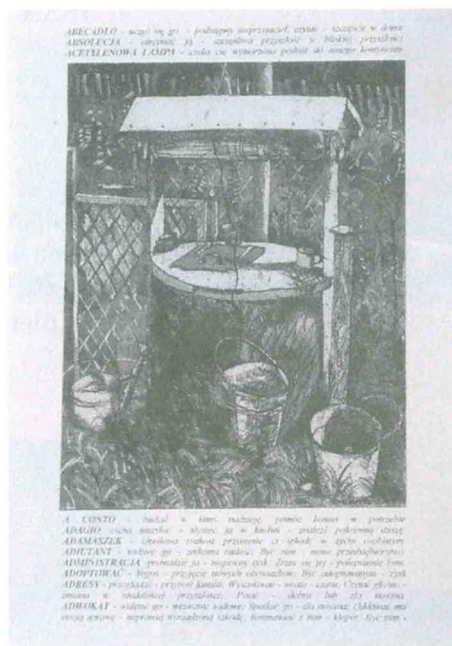
*Katarzyna Podsiadlik, rok III,
ołówek, papier; 110 x 60 cm, 2000,
prowadzący ad. Rafał Głowacki*

*D. Malinowska, rok III,
węgiewł, papier; 100 x 70 cm, 2000,
prowadzący ad. Dariusz Słota*

Aleksandra Banek, "Ziemia", tusz, papier, 70 x 50, 2002

Joanna Kamińska, V rok, "Księga Snów", projekt książki, 29,7 x 21 cm, 2001, prowadzący ad. Tomasz Hudzik

*Czekamy na wypowiedzi, sugestie, materiały.
Zastrzegamy sobie prawo skracania i adiustacji tekstów.
Czytelniku, opinii autorów nie należy identyfikować ze stanowiskiem Kierownictwa
Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie ani poglądami Redakcji.*

Pismo *Res Academicae* wydaje Akademia im. Jana Długosza w Częstochowie za zgodą JM Rektora

Zespół Redakcyjny: **Anna Pietrzyk**, Janina Jędrzejewska

Skład i łamanie komputerowe: Janina Jędrzejewska

Korekta: Katarzyna Pietrzyk

Opracowanie graficzne i projekt okładki: Anna Glińska

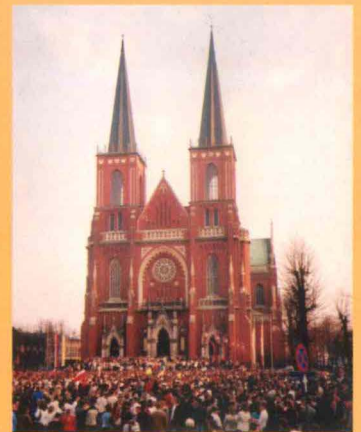
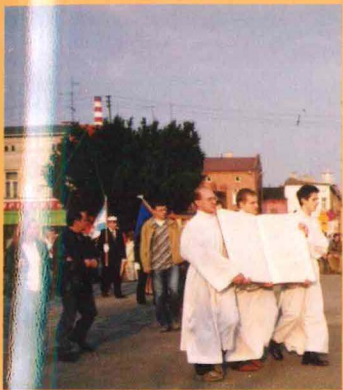
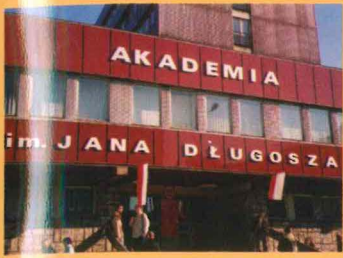
Druk: Zakład Poligraficzno-Introligatorski INTROPRINT w Częstochowie

Nakład: 350 egz. bezpłatnych

ISSN 1428-3107

**Adres Redakcji:
ul. Waszyngtona 4/8, 42-200 Częstochowa
tel. (0-34) 3784-133
e-mail: a.pietrzyk@ajd.czyst.pl**

ŚRODOWISKO AKADEMICKIE AJD ŻEGNA UMIĘLOWANEGO JANA PAWEŁA II

Res Academicae
Res Academicae
Res Academicae
Res Academicae

